

JELENIA GÓRA

**16. MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRU ULICZNEGO**

**16. INTERNATIONALES
STRASSENTHEATER-FESTIVAL**

**16. INTERNATIONAL
STREET THEATRE FESTIVAL**
1. — 5.7.98

GÖRLITZ

16. Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych zorganizowano dzięki pomocy finansowej:

Unii Europejskiej
w ramach programu PHARE CBC
Euroregionu „NYSA”
Wojewody Jeleniogórskiego
Zarządu Miasta Jelenia Góra
Stadt Görlitz - Kulturamt

Wir danken der Kulturstiftung des
Freistaates Sachsen, dem Auswärtigen Amt
Bonn und allen anderen Spendern und
Sponsoren aus unserer Stadt.

KARSTADT
Görlitz

AKTIONSKREIS FÜR GÖRLITZ

<p>GÖRLITZ <i>Elektro</i> Elektrofachbetrieb</p>	<p>Seit über 40 Jahren Ihr zuverlässiger Partner.</p>
	<p>Hausgeräte- fachhandel</p> <p>Kundendienst Luisenstraße 11 Tel. (0 35 81) 40 68 96</p>
<p>Notdienst: 0 16 14 30 48 20</p>	

RADIO
UKW 107,6 UKW
LAUSITZ

Niederschlesische Sparkasse

Elektroinstallation
Telekommunikation
Sicherheitsanlagen
Datennetztechnik

telecom-Görlitz • GmbH
Am Flugplatz 16a • 02828 Görlitz
☎ 03581/36 36 36 Fax 36 36 99

ERTV
euro-Regional tv
KABELPROGRAMM FÜR NIEDERSCHLESISIEN

Święto

Idea Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Ulicznych narodziła się w 1982 roku. Cała Polska była teatrem walki. Autentyczne dramaty rozgrywały się na ulicach. Pomysł festiwalu (Piotra Szczeniowskiego) był próbą znalezienia się wobec szczególnych wyzwań historii.

Zadawaliśmy sobie pytanie o sens i miejsce sztuki Teatru w dzisiejszym świecie, o odpowiedzialność artysty - jak atmosferę klęski, zagrożeń, politycznych zakazów, podziałów przetworzyć w bliskość ludzi między sobą.

Na przekór wszystkiemu wyzwolić NADZIEJE!

Niemożliwe zamienić w możliwe, w święto, które niesie radość ...

Jeleniogórski festiwal spełnił te oczekiwania. W pierwszych siedmiu edycjach, które prowadziłam razem z Jolą Adamczyk, stał się zjawiskiem kulturowym w skali kraju i zjawiskiem europejskim. Z całej Europy, Ameryki, Japonii przybyły do Jeleniej Góry zespoły. Wiele z ich prezentacji stawało się prawdziwym artystycznym wydarzeniem.

Festiwal z roku na rok obejmował coraz dalsze miejscowości. Były lata, kiedy odbywało się po 400 przedstawień zagranicznych i polskich grup.

ZESPOŁY UCZESTNICZĄCE

Szczególni to byli artyści!

Niespokojni, poszukujący, dla których ulica była przygodą, wyzwaniem. Wszystko, co ich otaczało, włączali w swój krąg działań - uliczne latarnie, dachy, przejeżdżające samochody, każdy spotkany człowiek, nieoczekiwane sytuacje ...

Baza w Wojkowie była naszym miejscem integracji, wymiany doświadczeń. W czasie warsztatów poznawaliśmy różne techniki. Nocnym rozmowom nie było końca ... rodziła się przyjaźń, zrozumienie, chęć współdziałania, tworzenia wspólnych projektów. Wiele zespołów pokochało nasz festiwal, Jelenią Górę, Polskę. Przyjeżdżali wielokrotnie, chcieli grać jak najwięcej, jak najczęściej, zauroczeni polską widownią, gorącą, spontaniczną.

Rozstania bywały trudne... i pożegnaniom nie było końca.

Das Fest

Idea (die Idee) des Internationalen Straßentheaterfestivals entstand im Jahre 1982. Ganz Polen war ein Theater des Kampfes. Authentische Tragödien spielten sich auf den Straßen ab.

Die Idee des Festivals von Piotr Szczeniowski war ein Versuch, mit besonderen Herausforderungen der Geschichte zurechtzukommen.

Wir stellen uns die Frage nach dem Sinn und Ort des Theaterstücks auf der heutigen Welt. Wir fragen auch nach Verantwortung des Künstlers und wie man die Atmosphäre der Niederlage, Bedrohung, Polizeiverbote und Teilungen in eine Vertrautheit der Menschen umwandeln kann.

Wir sollen trotz allem die Hoffnung erlösen. Das, was unmöglich ist, soll möglich werden, es soll ein Fest erscheinen, das die Freude mitbringt.

Das Festival in Jelenia Gora hat diese Erwartungen erfüllt. Die ersten 7 Festivals, die ich zusammen mit Jola Adamczyk geführt habe, wurden ein kulturelles Geschehen in ganz Land und in ganz Europa. Aus Europa, America und Japan kamen verschiedene Gruppen nach Jelenia Gora. Viele von ihren Vorstellungen wurden zu richtigen artistischen Ereignissen. Jahr für Jahr umfaßte das Festival weitere Orte. Es gab auch Zeiten, in der über 400 polnische und ausländische Vorstellungen stattfanden.

Die TEILNEHMENDEN GRUPPEN

Das waren besondere Künstler! Sie waren unruhig, ständig auf der Suche, für sie war die Straße ein Abenteuer, eine Herausforderung. Alles, was sie umgab, wurde in ihren Tätigkeiten eingeschlossen: Straßenlaternen, Dächer, vorbeifahrende Autos, jeder getroffene Mensch, unerwartete Situationen. Die Basis in Wojków war unser Integrationsort, hier haben wir auch unsere Erfahrungen gewechselt. Während der Arbeitsstätte haben wir verschiedene Techniken kennengelernt, auch nachts konnten wir unsere Unterhaltung kaum unterbrechen. So wurden Freundschaften geschlossen, es ent

Celebration

The idea of International Festival of Street Theatres was born in 1982. All Poland was the theatre of fight. Real dramas were talking place in the streets. The idea of such festival (of Piotr Szczeniowski) was an attempt of finding oneself in the presence of peculiar historical challenges.

We were asking ourselves a question about meaning and place for the art of theatre in present world, about artist's responsibility - and how to transform the atmosphere of defeat, menace, police, prohibitions and divisions into the nearness of people among themselves.

In spite of all, liberate HOPE!

Impossible change into possible, into holiday which carries joy ...

The Festival of Jelenia Góra fulfilled those expectations. In the first seven editions, which I led together with Jola Adamczyk, the festival became a cultural phenomenon in the country and a phenomenon in Europe. The groups coming to Jelenia Góra were from whole Europe, America, Japan. Lots of their presentations were real artistic events. Every year the Festival comprised more and more further towns. There were years when during the festival about 400 performances were taking place both presented by our and foreign groups.

The GROUPS TAKING PLACE

These were very peculiar artists!

Unquiet, searching, for whom street was an adventure, a challenge. All that surrounded them was included in the spectacle: lanterns, roofs, passing cars, every met human being, unexpected situations ...

The basis of the festival in Wojków was a place of integration, exchange of experiences. During the workshops we found out about different techniques. The night talks were never over ... friendship, understanding, will of co-operation and creation of common projects were born.

Pamiętam, jak Władek Znorko (Polak z pochodzenia), twórca „Cosmos Kolej”, wrócił do Francji, by po paru dniach - ku naszej ogromnej radości - pojawić się z powrotem w Jeleniej Górze...

Final festiwalu, po ostatnim karnawale, kończył się wspólnym stołem, wymianą upominków, obietnic następných spotkań, wspaniałymi artystycznymi improwizacjami ...

MAPA WĘDROWEK

... W kilkudziesięciu miastach i miasteczkach. W ciągu trzech tygodni publiczność z entuzjazmem przyjmowała ulicznych artystów.

Wynagradzała ich okłaskami, szczególną gościnnością.

Mieszkańcy opuszczali całymi rodzinami swoje domostwa, znoszono chorych na noszach, wszyscy odświętnie ubrani, dzieciaki podpatrujące aktorów malowały twarze.

W czasach kolejek zdarzyły się niezwykle widoki... w kolejkach zostawiały siatki i torby, a cały tłum włączał się w działania i cudenka uliczników.

Zespół Teatru Norwida stawiał sobie ambitne zadania -

ZMIENIĆ PEJZAŻ KULTUROWY województwa.

Integrować, animować, pobudzać lokalne władze i miejscową ludność do własnych, aktywnych działań. Ileż to dzięki festiwalowi naprawiono dziur w jezdniach, pomalowano domów, każda gmina była przecież wizytówką Polski wobec całego świata ...

Przygotowania trwały przez cały rok. Dziesiątki rozmów z urzędnikami, animatorami kultury, zakładami pracy, szkołami.

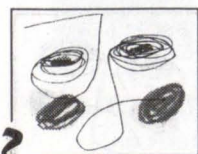
Problemy z wyżywieniem (wszystko było na kartki), z paliwem dla samochodów uczestników.

Znajdowaliśmy wielu sprzymierzeńców.

Co jeszcze zostało w mojej pamięci organizatora, animatora, ale i zwykłego widza tych wydarzeń...

WIDOWNIA - wielotysięczna!!!

Całe zbiorowości miast i miasteczek, które żyły Ś W I Ę T E M ...

stand Verständnis, Mitarbeitwillen und so erschien auch der Wille, zusammen etwas zu schaffen. Vielen Gruppen wurden das Festival, Jelenia Góra und Polen lieb. Sie sind paar Mals gekommen, wollten immer etwas Neues vorstellen, sie waren vom polnischen, spontanen Publikum begeistert.

Die Abschiede waren schwer und ohne Ende. Ich erinnere mich, an Władek Znorko (stammt aus Polen, Gründer von „Cosmos Kolej“) er ist nach ein paar Tagen wieder nach Jelenia Góra zurückgekehrt was uns sehr freute. Am letzten Tag haben wir alle zusammen an Tisch gesessen, es gab die Bescherung und immer das Versprechen, uns wieder zu treffen, und wunderbare artistische Improvisationen zu bilden.

WANDERKARTE

... von vielen Städten und Städtchen. In 3 Wochen hat das Publikum mit Begeisterung die Künstler des Straßentheaters empfangen. Sie bekamen stürmischen Beifall und besondere Gastfreundlichkeit.

Ganze Familien haben ihre Häuser verlassen, die Kranken wurden abgeholt, alle waren festlich gekleidet. Die Kinder wollten die Künstler nachahmen, wenn sie beobachtet haben. Sie haben sogar ihre Gesichter ähnlich bemalt.

In der Zeit, wenn fast alle Leute schlange standen, passierten Ereignisse, die man als Wunder bezeichnen kann. Die Leute ließen ihre Taschen liegen und nahmen an Straßenvorstellungen teil.

Das Norwid - Theater stellte sich eine hochstrebende Aufgaben - sie wollten das Kulturbild der Wojewodschaft ändern. Sie wollten animieren, integrieren, die Behörden und ganze Gesellschaft zum Wirken anregen. Dem Festival haben wir viel zu verdanken. Aus diesem Anlaß wurden viele Straßlöcher repariert, Häuser renoviert, jede Gemeinde wollte vor der ganzen Welt gut Polen darstellen.

Das ganze Jahr lang hat man Vorbereitungen getroffen. Man mußte viele Gespräche mit den Angestellten, Fabriken, Schulen führen. Es gab Probleme mit der Unterkunft, mit dem Benzin für Autos der Teilnehmer. Wir haben viele Verbündeten gefunden. Was ist noch

Many groups fell in love with our festival, Jelenia Góra and Poland. They were coming many times, wanted to play as much as possible, as often as possible, enchanted with Polish audience ... so warm and spontaneous.

Saying goodbye sometimes was hard and farewells seemed to be endless.

I remember when Władek Znorko (man of Polish origin) creator of „Cosmo Kolej” came back to France and after a few days - towards our surprise and joy - returned to Jelenia Góra...

The final of the festival, after the last Carnival, ended in common table, exchange of gifts, promises of next meetings, magnificent artistic improvisations.

THE MAP OF WANDERINGS

... of some towns and villages. During three weeks, the audience enthusiastically welcomed the street artists.

They were rewarded with applause and great hospitality.

People with whole families were leaving their homes, ill persons were carried on the stretchers, everybody dressed in Sunday clothes, children watching curiously the actors and then painting their faces. In times of queues, amazing things were happening, bags and cases were being left in the queues and all the crowd joined the events and little wonders of those street-men.

The groups of Norwid Theatre had ambitious tasks-change the cultural landscape of our town.

To integrate, animate, stimulate, local authorities and local people to their own, active work. How many times, thanks to the festival, holes in the roads were repaired, how many houses were repainted, each community (after all) was visiting-card of Poland in the face of the whole world ...

Preparations lasted all year. A lot of conversations with clerks, organizers of culture, factories, schools. There were problems with food (all was for special tickets), with petrol for the participants' cars. We found many allies.

What else do I find in my memory as a organiser, but also just a spectator of those events ...

Roześmiane, szczęśliwe twarze dzieci, dorosłych ... ciekawość, atmosfera oczekiwania, niespodzianki ... pełne skupienia i uwagi reakcje i wybuchy huraganowego śmiechu, które rozrywały powietrze i napełniały emocją radości całe otoczenie ...

KARNAWAŁOWE SZALEŃSTWA

trwały od wczesnych godzin rannych, do późnej nocy. Poprzedzały je barwne parady szcudlarzy, cłownów, przebierańców, za którymi ciągnął tłum ciekawskich ...

KARNAWAŁ W BOLKOWIE

Bernard Mangin, znakomity francuski clown, po prezentacjach na rynku, przeprowadzał parotysięczny tłum na zamek. Miał to być krótki przerwany. Tymczasem zespół z Belgii miał trudności z techniką i czas się wydłużał ... Bernard, zdezorientowany, wypatrywał umówionego znaku z wieży ... znak nie pojawiał się i stała się rzecz niewiarygodna ... przez godzinę Mangin improwizował, fruwał po drzewach, zajmował całą przestrzeń podzamcza, wciągał do zabawy wszystkich. Przemieszczali się z artystą, odpowiadali na każdy jego gest. Eksplozja inwencji, kreatywności, wyobraźni ... entuzjazm uczestników i huraganowy śmiech prowokował twórcę do zaskakujących wyczynów.

Tłum szalał z zachwytu!

Kiedy w nocy spotkaliśmy się w bazie w Wojkowie, Bernard zmęczony, ale promieniejący zwierzył się, że to był najciekawszy dzień w jego życiu ...

Czary, magia, niezwykłość pojawiały się na wielu karnawałach w Lubawce, Lwówku, na wyspie w Kowarach, na Zamku Czocho - piękne widowisko przygotowane i wymyślone przez Jurka Zonia i zespół KTO.

Nawet deszcz umieli uliczni artyści uczynić aktorem akcji.

Holenderski zespół muzyczny „Two of a Kind” nie przerwał koncertu, kiedy lunął ulewny deszcz. Muzycy zrzucili część przemoczonych kostiumów, to samo zrobiła cała wielotysięczna widownia, która w strugach deszczu tańczyła, krzyczała, śpiewała!

Wszystkie energie natury święciły triumf jedności, spotkania wspólnoty.

I jeszcze jedno zdarzenie na jeleniogórskim Rynku: jedna noc o wy-

tin meiner Erinnerung geblieben? (als Organisator und als Zuschauer)

DAS PUBLIKUM - EIN PAAR TAUSEND

Es wurde von den kleinen Städten und Städtchen, aus der Umgebung von Jelenia Gora gebildet, die das Fest erlebten.

Lächelnde glückliche Gesichter der Kinder, der Erwachsenen, Neugier, Erwartung, Überraschungen, Konzentration und Aufmerksamkeit, Reaktionen und Explosionen des Lachens, die die Luft auseinanderrissen und mit Freude die ganze Umgebung erfüllt.

KARNEVALSWANNSINN

dauerte vom frühen Morgen bis zum späten Abend. Er folgte der bunten Parade vom Stelzenmenschen Clowns, und ihnen folgte die Volksmasse der Neugirigen.

KARNEVAL IN BOLKOW

Bernard Mangin, der berühmte französische Clown, nach Vorstellungen am Marktplatz führte die Leute, deren Zahl ein paar Tausend betrug, ins Schloß. Das sollte eine kurze Unterbrechung sein. Die Gruppe aus Belgien hatte jedoch inzwischen Schwierigkeiten mit der Technik und alles verlängerte sich.

Bernard war desorganisiert, er wartete die ganze Zeit auf das vereinbarte Zeichen aus dem Turm vergebens, es erschienen aber nicht. Plötzlich passierte eine unglaubliche Sache, eine Stunde lang improvisierte Mangin „flog” zwischen Bäumen. Er besetzte das ganze Gelände der Vorburg und führte alles ins Spiel ein.

Das Publikum bewegte sich änderte Platz zusammen mit dem Künstler, antworteten auf seine Geste. Eine Explosion der Invention, Kreativität und Phantasie. Die Reaktionen des Publikums haben die Künstler zu überraschenden Leistungen angeregt. Die Volksmasse tobte vor Begeisterung.

Als wir in der Nacht in die Basis in Wojków zurückgekommen sind, war Bernard sehr müde, aber er hat sich uns anvertraut, daß das der interessante Tag in seinem Leben war.

Zauber, Magie und Ungewöhnlichkeit erschienen auf vielen Karnevals in Lubawka, Lwówek und

Audience - mamy thousands!!! All gatherings of small towns and villages of Jelenia Góra that lived with this holiday ...

Laughing, happy faces of children, adults... curiosity, an atmosphere of awaiting, surprises, full of concentration and attention reactions and wonderful bursts of laugh which tore apart the air and filled with joyful emotion all surrounding.

The CARNIVAL CRAZINESS -

- lasted from early morning hours till Late night. All was preceded by colourful parades of still walkers, clowns, dressed up actors followed by curious crowds ...

The CARNIVAL IN BOLKOW

Bernard Mangin, wonderful French clown, after presentations in the old market, walked a few-thousand crowd to the castle. It was supposed to be kind of a short pause.

Meanwhile the group from Belgium had some technical difficulties and time lengthened ... Bernard, unaware, was waiting for a sign from the tower but the sign didn't appear and amazing thing happened! ...during an hour Mangin improvised, flew among trees, took all the space in front of the castle. Everybody was drawn up to play. They were moving around with the artist, answered every his gesture. Explosion of invention, creativity, imagination - enthusiasm of participants and great laugh incited the creator to unexpected stunts.

Crowd got completely crazy.

When at night we met at Wojków, Bernard told me that it was one of the most interesting days in his life ...

Magic was present on many carnivals in Lubawka, Lwówek, on the isle in Kowary, on Chocho Castle - beautiful performance prepared and done by Jurek Zoń and The KTO group.

Even, rain was something that could be used by artists in their plays. Dutch music group „Two of a Kind” didn't stop their concert when it started to rain heavily. Musicians took off some wet clothes and the large

miarze metafizycznym. Zbliżał się finał karnawałowych pokazów. Na prośbę organizatorów pogasły wszystkie światła w oknach. Uczestnicy festiwalu intonowali PIEŚŃ ... z wszystkich bocznych uliczek przez wiele godzin napływały strumienie ludzi z pochodniami, świecami, włączali się w tłum, śpiewali ...

Objęci i zjednoczeni chodziliśmy tak przez wiele godzin, śpiew potężniał. Ogień pochodni stawał się symbolem światła z innego wymiaru... SZTUKI PONAD PODZIAŁAMI.

Przez wiele lat niektórzy krytycy usiłowali stosować kryteria estetyczne tradycyjnego teatru do zjawisk ulicznych działań. Przytoczone przykłady dowodzą, że impuls twórczy bierze się z najgłębszych duchowych pokładów, które są w każdym z nas nieskończone, nieograniczone, a jeśli płyną ze źródła MIŁOŚCI, wyzwalają piękno duchowe człowieka, zachwyt dla życia, potrzebę bezinteresownego działania, współdziałania, potrzebę czynienia dobra i tworzenia harmonii ...

...Rozpisałam się... płynie we mnie rzeka wspomnień, czułości, wdzięczności dla tych setek artystów, kolegów, organizatorów, pilotów, przyjaciół i sprzymierzeńców festiwalu ...

Moim marzeniem było, by ten ogień posłańców dobra i piękna ogarnął cały kraj. Rozjaśniał serca i umysły, ulice i domy polskich miast ...

Pragnę życzyć Organizatorom tegorocznego Festiwalu - i wielu następnym - kontynuacji tego przesłania.

enauf der Insel i Kowary, im Schluß Czocha - schöne Aufführung die von den Jurek Zonia und Gruppe „KTO“ ausgedacht und vorbereitet worden ist. Sogar konnten die Schauspieler den Regen benutzen, er wurde auch zum Schauspieler.

Die holländische Musikgruppe „Two of a Kind“ hat das Konzert nicht unterbrochen, wenn es stark geregnet hat. Die Musiker haben teilweise naße Kleidung ausgezogen, dasselbe hat das ganze Publikum getan, das beim Regen getanzt, geschrien und gesungen hat. Alle Naturgewalten haben zusammen den Triumph der Zusammengehörigkeit, des Treffens gefeiert. Und noch ein Ereignis auf dem Jelenia Gora Rathausplatz von metaphysischer Bedeutung. Das Finale der Vorstellung war ganz nah. Die Organisatoren haben die Bewohner gebeten, alle Lichter auszumachen. Alle Festivalteilnehmer intonierten das Lied, aus allen Seitengassen kamen stundenlang die Leute mit Fackeln, Kerzen, sie bildeten eine Volksmasse und alle sangen...

Umarmt und miteinander verbunden gingen sie stundenlang. Das Singen wurde immer größer. Das Feuer der Fackel wurde zum Lichtsymbol - die Kunst über Vorurteile.

Jahrelang versuchten die Kritiker, ästhetische Kritiken des traditionellen Theaters für Straßenvorstellungen aufzustellen. Die Beispiele zeigen uns, daß Schöpferimpuls aus tiefstem Geist des Menschen herauskommt, der beim Menschen einfach ohne Grenze ist. Wenn der Impuls aus der Liebe stammt, befreit er die geistige Schönheit des Menschen, Bewunderung des Lebens, das Bedürfnis nach der Mitarbeit, das Bedürfnis, nur das Gute zu tun und in Harmonie zu leben.

Ich habe schon viel geschrieben. Ich habe so viele Erinnerungen, Empfindlichkeit, Dankbarkeit für Künstler, Kollegen, Organisatoren und Freunde des Festivals. Ich habe geträumt „das Feuer“ des Festivals in ganz Polen zu verbreiten. Es würde die Herzen und Geiste der Leute, aber auch Straßen und Häuser heller machen. Ich wünsche den Leiter des diesjährigen Festivals diese Überseisung fortzusetzen.

crowd did the same dancing, shouting and singing in rills of the rain! All the nature, energies celebrated the triumph of unity, meeting and community.

And one more happening on the market in Jelenia Góra; one night of metaphysical dimension. The final of carnival displays was coming. All lights in windows went out. Participants of the festival struck up the SONG ... from all side by - streets streams of people were appearing, carrying torches, candles. They were joining the crowd and singing ...

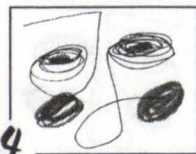
Embraced and united we walked for many hours and the singing was even greater. The fire from torches became a symbol of the light from other dimension... ART ABOVE DIVISIONS

Through many years some critics tried to use aesthetic criteria of traditional theatre to phenomenon of street actions. All mentioned examples prove that creative impulse comes from the very bottom, of the human soul, supplies which are endless, unlimited and if they flow from the source of love, create the spirit of beauty of human being, delight for life, need of disinterested action, co-operation, need of making the good and creating harmony...

...I expatiated ... the river of memories flows inside me, the river of tenderers, gratitude for those hundreds of artists, colleagues, organizers, guides, friends and allies of the festival.

My dream was that this fire of messengers of good and beauty embraced all the country. Brightened hearts and people's minds, streets and houses of Polish towns.

I would like to wish the organizers of this year Festival and many next ones to continue this premise.

Osobiste i natchnione wspomnienia dyrektor Aliny Obidniak, twórcy najstarszego w Polsce Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Ulicznych obejmują lata 1983-89.

W 1990 r. pani Alina przekazała festiwalową pałeczkę Jerzemu Zoniowi, jednemu z najwybitniejszych twórców ulicznego teatru, który wraz z Festiwałem przejął dykcję Teatru im. Cypriana Norwida. Lata 1990-1995 to także wspaniała kulturalna karta Jeleniej Góry i wielu miast i miasteczek regionu.

W 1995 r. Festiwal opuścił gościnne dotychczas mury Teatru Norwida. Jerzy Zoń tworzył teraz trzy edycje konfrontacji wspólnie z innym znakomitym organizatorem, Januszem Nagórnym, dyrektorem Regionalnego Centrum Kultury w Jeleniej Górze. Obaj poszerzyli ofertę festiwalową o nową rzeczywistość i o współpracę transgraniczną z Görlitz.

Podczas tegorocznej XVI edycji MFTU wrócił do źródeł, czyli do Teatru Norwida. Warto tu jeszcze przypomnieć, że dzieło Aliny Obidniak i Jerzego Zonia rozprzestrzeniło się na całą Polskę i dało początek wielu innym ulicznym i plenerowym festiwalom. Tworząc w 1991 roku słynną obecnie poznańską Małtę i kierując tym Festiwałem przez pierwsze dwie edycje, wzorowałem się na dokonaniach jeleniogórskich twórców. Dzisiaj można jednym tchem wymienić znane festiwale w Gdańsku, Krakowie i Wrocławiu czy w Chojnicach.

Powołanie do życia XVI Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze przy współpracy z przyjaciółmi z Görlitz - świadczy o potrzebie kontynuacji twórczego, bezinteresownego współdziałania na rzecz Euroregionu i potrzebie niesienia ludziom dobra i piękna w codziennej, ulicznej rzeczywistości.

Die persönlichen und beseelten Erinnerungen von Frau Alina Obidniak (die Gründerin des ältesten in Polen internationalen Straßentheaterfestivals) betreffen die Zeit 1983-1989. Im Jahre 1990 hat Alina Obidniak die Festivalleitung Jerzy Zoń überwiesen, der einer der bekanntesten Organisatoren des Straßentheaters ist. Zusammen mit dem Festival hat er die Direktion des Norwid-Theaters übernommen.

Die Zeit zwischen 1990-95 bildet auch eine wunderbare kulturelle Zeitperiode in Jelenia Gora und in vielen Städten und Städtchen aus der Umgebung. 1995 hat der Festival das bisher gastliche Gebäude des Norwid-Theaters verlassen. Jerzy Zon veranstaltet jetzt drei folgende Editionen, Gegenüberstellungen zusammen mit einem anderen wunderbaren Organisator Janusz Nagorny. Zu dieser Zeit war er Direktor des Regionalen Kulturzentrums in Jelenia Góra. Sie haben zusammen das Festivalangebot vergrößert, indem sie eine neue Wirklichkeit geschaffen haben und die Mitarbeit mit Görlitz aufgenommen haben.

Während der diesjährigen sechzehnten Edition des Internationalen Straßentheaterfestivals ist er zu seiner Quelle zurückgekommen, also ins Norwid - Theater. Es ist noch zu erwähnen, daß die Leistung von Frau Alina Obidniak und Herrn Jerzy Zon zur Zeit in ganz Polen verbreitet ist und den Anfang für andere Straßen- und Openairfestivals gebildet hat. Als ich 1991 das heutzutage bekannte Festival Malta veranstaltet und geleitet habe, habe ich mir die Begründer aus Jelenia Gora zum Vorbild genommen. Man kann heute mit einem Atemzug bekannte Festivals in Gdansk, Wrocław, Krakow und Chojnice erwähnen.

Die Errichtung des 16. Internationalen Straßentheaterfestivals in Jelenia Gora bei der Mitarbeit unserer Freunde aus Görlitz zeugt davon, daß es die ganze Zeit ein Bedürfnis gibt, diese schöpferische selbstlose Mitwirkung fortzusetzen, die zum Besten der Euroregion geht und viel Gemeingut und Schönheit ins graue Alltagsleben mitbringt.

Personal and inspired memory of Alina Obidniak - the director and the oldest creator of International Festival of Street Theatre in Poland embraces years 1983-89.

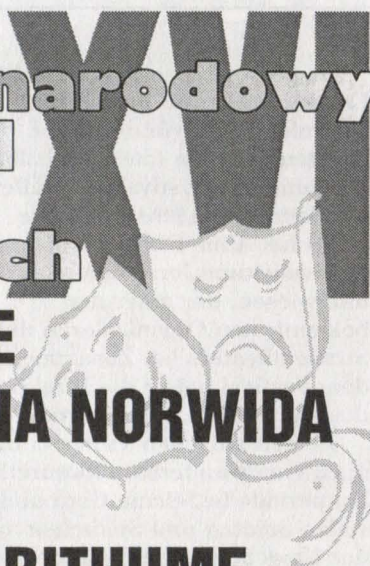
In 1990 Ms Alina Obidniak passed the festival „stick” to Jerzy Zon the most outstanding creators of the street theatre. Together with the Festival he took over the management of the Cyprian Norwid Theatre. Years 1990-1995 make also a wonderful cultural image of Jelenia Góra and many other towns and villages of region.

In 1995 the Festival left so hospitable walls of the Norwid Theatre. Jerzy Zon created three editions of confrontations together with the other magnificent organiser Janusz Nagórny - the manager of the Regional Culture Centre in Jelenia Góra. They both broadened festival offer of new reality and transborder co-operation with Görlitz.

During this year XVI edition of IFST has returned to sources - to the Norwid Theatre. It is worth reminding that the creation of Alina Obidniak and Jerzy Zon has spread all over the country and it give beginning to many other street and outdoor festivals like in 1991 so famous at present Festival Malta in Poznan. Creating and directing this festival during the first two editions I took the inspirations from the achievements Jelenia Góra authors. Today one can easily mention well-known festivals in Gdańsk, Kraków, Wrocław and Chojnice. Brought into being the XVI International Festival of Street Theatres in Jelenia Góra with the co-operation with friends Görlitz - proves that there is a great need of creative confrontation, disinterested co-operation for the benefit of Euroregion and need of bringing people good and beauty in everyday street reality.

**Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

**TEATR GRY I LUDZIE
TEATR im. CYPRIANA NORWIDA
BIAŁY KLAUN
LA COMPAGNIE JO BITHUME**

CAMALEO

OPOSITO

STUDIO DUM

TEATR STREFA CISZY

TEATRO NUCLEO

TEATR NA BRUKU

THEATER RUE PIÉTONNE

PAŃSTWOWY TEATR ANIMACJI

ANTAGON

GEORGO PEUGOT

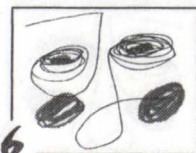
TEATR KLINIKA LALEK

TEATR KTO

**International
Street
Theatre
Festival**

**Internationales
Straßen-
theater-
festival**

Teatr

Gry i Ludzie

(Polska) Od października 1996 r. do listopada 1997 r. pracował pod nazwą Teatr GuGalander. W tym czasie w ramach Międzynarodowego Projektu Teatralnego wraz z Teatrem „Biały Klaun ...” z Kijowa zrealizował spektakle: „Bolero”, „Ptasia Parada”, „Szkolne Szlagiery”.

TEATR GRY I LUDZIE

Teatr „Biały Klaun...”

„Bolero”

Głównym bohaterem jest Miasto w postaci ogromnej egipskiej piramidy - symbolu piękna i harmonii. Spektakl to poetycka, pełna ciepła i humoru wizja wymyślnego miasta i jego mieszkańców, którzy ulegają zgnębemu wpływowi Szalonego Magika. On dąży do zniszczenia i bierze swoje siły z rozpadu piramidy. Początkowo wszyscy są mu posłusznymi, a on bawi się ludźmi jak marionetkami. Ale dobro zawsze zwycięży zło. W końcu Magik staje się bezsilny. Czary nie działają. Miasto - Piramida odzyskuje swoją moc, wraca do pierwotnej jedności i piękna.

Jest to opowieść o poszukiwaniu i odrodzeniu wartości duchowych, o miłości i twórczym podejściu do życia.

TEATR GRY I LUDZIE

Teatr „Biały Klaun...”

„Ptasia Parada”

Jest to pełen ruchu i energii teatralny korowód, którego przemarszu nie można nie zauważyć. Kolorowe ptaki o rozpiętości skrzydeł od 2 do 4 m, fruwające nad głowami widzów i tuż obok nich, niemal muskające ich swoimi skrzydłami, fascynują swym pędem, siłą i pięknem obrazu. Razem z ptakami, wśród publiczności wirują aktorzy w kostiumach i fantastycznych makijażach unikających do-

ślowności, lecz sugerujących ich ptasie pochodzenie. Są ... dziwni, jakby przylecieli z innej planety, czasem przyglądają się uważnie „zwykłym ludziom”, czasem zastygają na moment w osobliwej pozycji, by za chwilę zerwać się do lotu czy szalonego tańca.

(Polen) Ab Oktober 1996 bis November 1997 arbeitete es unter dem Namen Theater Gugalander. In dieser Zeit hat es im Rahmen des Internationales Theaterprojektes zusammen mit dem Theater „Der weiße Clown” aus Kiew folgende Vorstellungen vorbereitet und realisiert: „Bolero”, „Vogelparade”.

DAS SPIELTHEATER UND DIE LEUTE
Theater „Der weiße Clown”

„Bolero”

Der Hauptheld ist hier die Stadt in Form einer riesigen ägyptischen Pyramide - sie ist Schönheits- und Harmoniesymbol. Das Spektakel ist ein poetisches humorvolles Bild einer ausgedachten Stadt und ihrer Einwohner, die von dem „verrückten Zauberkünstler” beeinflusst werden. Dieser Einfluss ist für sie aber verderblich. Er strebt nach der Zerstörung der Pyramide, weil er seine Kraft aus dieser Zerstörung zieht. Am Anfang sind alle ihm gehorsam und er spielt mit den Leuten wie mit den Puppen. Das Gute gewinnt aber über das Schlechte. Am Ende verliert der Zauberkünstler seine Kraft. Die Zaube wirken nicht mehr. Die Stadt-Pyramide gewinnt ihr Vermögen und kehrt in ihre ursprüngliche Einheit und Schönheit zurück. Das ist eine Erzählung von der Suche nach dem Wiederaufleben der Geisteswerte, von der Liebe und von der schöpferischen Lebenseinstellung.

DAS SPIELTHEATER UND DIE LEUTE
Theater „Der weiße Clown”

„Die Vogelparade”

Das ist ein Zug voller Kraft und Bewe-

gung, den man auf keinen Fall übersehen kann. Bunte Vögel, deren Flügelweite von zwei bis vier Meter beträgt, fliegen über die Köpfe der Zuschauer und gleich neben ihnen vorbei, so, daß die Zuschauer fast von ihnen berührt werden. Ihre Kraft und Schönheit üben auf alle eine Faszination aus. Im Publikum, zusammen mit diesen Vögeln, bewegen sich die Schauspieler in ihren Kostümen und mit dem phantasievollen Make-up. Sie vermeiden die Wörtlichkeit aber suggerieren ihre Vogelabstammung. Sie sind eigenartig und machen den Eindruck, von einem anderen Planeten zu kommen. Ab und zu sehen sie den „normalen Leuten” zu, manchmal erstarren sie in einer seltsamen Position, um in ein paar Minuten wieder zu fliegen oder verrückt zu tanzen.

(Poland) Since October 1996 to November 1997 this theatre existed as so, called Theatre Gugalander. In that time, within the limits of International Theatrical Project, together with the Theatre „White Clown” from Kijów it has created the following performances: „Bolero”, „Bird Parade”, „School Hits”.

THE THEATRE OF PLAY AND PEOPLE
The Theatre „White Clown”

„Bolero”

The main hero is the City which reminds huge Egyptian pyramid, symbol of beauty and harmony. This performance is a poetic, full of warmth and hit vision of framed city and its inhabitants that are under pernicious influence of Crazy Magician. He aspires to destruction and takes his strength from the pyramid's decay. At the beginning everybody obeys him, he plays with people like with puppets. But good always wins. Finally the magician becomes helpless.

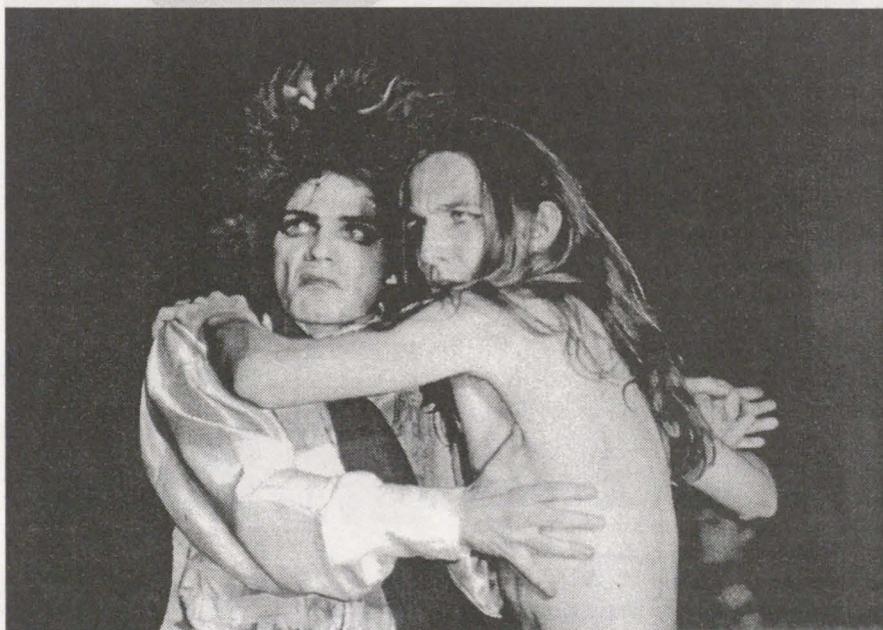
His magic tricks do not work. The City-Pyramid gets back its power and comes back to unity and beauty.

„Bird Parade”

THE THEATRE OF PLAY AND PEOPLE
The Theatre „White Clown”

This is full of movement and energy theatrical procession, which cannot be unnoticed. Colourful birds of wings 2-4 m, flying above heads of audience and just beside them, almost touching with their wings, fascinate with their speed and amazing make-up, avoiding their literal bird origin but just suggesting it.

They ...are weird, as if they flew from another planet, sometimes they observe carefully „Common people”, sometimes become still for a moment in peculiar position to rise to flight or crazy dance.

„Bolero”

Teatr

im. Cypriana Norwida w Jeleniej Górze

(Polska) Działa nieprzerwanie od 23 sierpnia 1945 r., jako pierwsza po wojnie placówka artystyczna ze stałym, profesjonalnym zespołem.

We wrześniu 1997 odbyła się 500. premiera. Teatr Norwida prowadzi swą działalność na dużej scenie i na eksperymentalnej Scenie Studyjnej. Odbywa także podróże artystyczne po Polsce i świecie. W tym zasłużonym dla kultury narodowej Teatrze debiutowało wielu wybitnych aktorów i reżyserów, m.in. Adam Hanuszkiewicz, Kazimierz Dejmek, Ignacy Machowski, Wiesław Gołas, Franciszek Pieczka, Krystian Lupa.

Teatr im. Norwida jest laureatem wielu festiwalowych nagród. Organizuje on także dwa festiwale: Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych - najstarszego typu festiwal w Polsce, który powstał w Jeleniej Górze w 1983 r. za dyrekcji Aliny Obidniak, także dyrektorki pierwszych siedmiu edycji MFTU, i Jeleniogórskie Spotkania Teatralne (na jesieni) z udziałem najlepszych polskich teatrów. Obecnie dyrektorem Teatru Norwida i obu fe-

stiwali jest Grzegorz Mrówczyński - aktor, reżyser i pedagog.

Teatr Norwida przedstawi po raz pierwszy w Polsce sztukę światowej sławy dramaturga południowokoreańskiego Lee Kang-baeka „Trzech”. Autor jest laureatem Światowego Festiwalu w Wenezueli i wielu seuleskich festiwali. Sztuka Lee Kang-baeka emanuje filozofią Wschodu tak fascynującą dla Europejczyków, lecz bliska jest także ważnej dla XX wieku dramaturgii i filozofii Becketta.

Zobacz Państwo mikroinscenizację, która pokazuje człowieka naprzemiennie odczuwającego radość i ból istnienia. Spektakl ten jest plenerową wersją polskiej prapremiery, która odbyła się na Scenie Studyjnej Teatru im. Norwida w styczniu 1992.

Reżyserem spektaklu jest Ryszard Major.

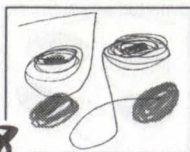
Scenografia: Ewa Krechowicz

Występują: Tadeusz Dylawerski, Piotr Koniecznyński, Kazimierz Krzaczkowski.

(Polen) C. K. Norwid - Theater existiert seit dem 23. August 1945 als erste nach dem 2. Weltkrieg entstandene Kunstgegenstand mit festem Berufsteam. In Oktober 1997 fand die 500. Erstaufführung statt. Das Norwid - Theater gibt Vorstellungen auf der Großbühne und auf der experimentalen Studiobühne. Es unternimmt auch Kunstreisen durch ganz Polen und in die ganze Welt. Die ganze Kultur hat diesem Theater viel zu verdanken. Hier debütieren viele bedeutende Schauspieler und Regisseure, unter anderem Adam Hanuszkiewicz, Kazimierz Dejmek, Ignacy Machowski, Wiesław Gołas, Franciszek Pieczka, Krystian Lupa. Dieses Theater hat an vielen Festivals die ersten Preise gewonnen. Es veranstaltete auch viele Festivals: Internationales Straßentheaterfestival - das ältesten Festival dieser Art in Polen, das 1983 in Jelenia Góra zum ersten Mal stattfand. Theaterdirektor war damals Alina Obidniak - sie war auch Leiterin der ersten 7 Straßentheaterfestivals und Hirschberger Theaterreffen im Herbst mit Teilnahme vieler polnischen Theater.

Zur Zeit ist Theaterdirektor Grzegorz Mrówczyński (Aktor, Regisseur und Pädagoge). Norwid - Theater stellt zum ersten Mal in Polen die weltbekannte Aufführung von südkoreanischen Dramaturg Lee Kang - back „Die Drei” vor. Der Autor ist Preisträger im Weltfestival

„Trzech” • „Die Drei” • „The Three”

in Venezuela und in vielen Festivals in Seoul. Aus dem Theaterstück von Lee Kang - back emaniert die Philosophie des Ostens, die die Europäer so fasziniert und so wichtig für die Philosophie des 20. Jahrhunderts von Beckett ist.

Sie sehen die Kleininszenierung, die uns einen Menschen zeigt, der die Freude und den Schmerz empfindet. Dieses Spektakel ist eine Openair - Fassung der polnischen Uraufführung, die im Norwid - Theater im Januar 1991 stattfand.

Regie: Ryszard Major.

Bühnenbildner: Ewa Krechowicz.

Schauspieler: Tadeusz Dylawski, Piotr Koniecznyński, Kazimierz Krzaczkowski.

(Poland) This theatre has been active continuously since 23 of August 1945, na the first cultural outpost after the war, with resident professional group.

In September 1997 the theatre gave the 500th premiere.

The theatre works on two stages: big one and experimental studio stage. It also takes part in a lot of artistic travels in Poland and abroad. In this well-deserved for national culture theatre many outstanding actors and directors made their debut: Adam Hanuszkiewicz, Kazimierz Dejmek, Ignacy Machowski, Wiesław Gołas, Franciszek Pieczka, Krystian Lupa. The Cyprian Norwid Theatre is the prizeman of many festival rewards. It also organizes two festivals: International Festival of Street Theatres the oldest one of that type in Poland, which was set up in Jelenia Góra 1983 when the theatre was directed by Alina Obidniak also the manager of the first seven editions of IFST. The second one, which takes place in autumn, is called Jelenia Góra Theatrical Meetings. In these meetings the best Polish actors take part.

At present the manager of the theatre and both festivals is Grzegorz Mrówczyński - actor, director and educator.

The Norwid Theatre is going to present, for the first time in Poland, the play of world famous dramaturgist Lee Kang-baek „The Three”. The author is the prizeman of the world festival in Venezuela and many other festivals. The Lee Kang-baek's Play emits with philosophy of the East so fascinating for European people. At the same time the play is so close to dramaturgy and philosophy of Beckett.

You will see a micro - staging which shows a human being who, by turns, feels joy and and pain of existence.

This performance is an outdoor version of Polish world premiere which took place on the studio stage in The Norwid Theatre in January 1998.

The director of the play is Ryszard Major.

Scenography: Ewa Krechowicz

Performing: Tadeusz Dylawski, Piotr Koniecznyński, Kazimierz Krzaczkowski

Teatr Biały Klauun

(Ukraina) Spektakl „Corrida” utrzymany jest w znanej publiczności stylistyce tego teatru. Wykorzystane są tu różne formy widowiska: ruch sceniczny, taniec, pantomima, dźwięk, lalki ...

Tematem tego muzycznego przedstawienia nie jest wcale prawdziwa corrida rozgrywająca się na arenie pomiędzy torreadorem i bykiem. Spektakl ten jest jak sen, gdzie podążamy za przygodami Torreadora i jego Ego - Pseudo Torreadora, Carmen i Sióstr

seinem Ego - Pseudo - Stierkämpfer, Carmen und den Abenteuern der Ordenschwester nachfolgen.

Dieses Theaterstück erzählt von dem Zusammenhang zwischen den Leuten, zwischen einer Frau und einem Mann, zwischen dem Menschen und allem, was ihn in seinem Leben umgibt.

Jeder von uns trägt eine eigene Corrida. Wir kämpfen jeden Tag auf der Arena des Lebens.

(Ukraine) The performance „Corrida” is kept in well-know style, so typical for this theatre. Various forms of performance are used here: stage movement, dance, pantomime, sound, puppets ...

„Corrida”

Miłosierdzia, kobietą a mężczyzną, człowiekiem a wszystkim, co otacza go w życiu. Każdy z nas rozgrywa swoją własną corridę.

Walczyliśmy codziennie na arenie życia...

(Ukraine) Das Spektakel „Corrida” wird in der dem Publikum gut bekannten Stimmung dieses Theaters gehalten. Hier werden verschiedene Vorstellungsformen benutzt: Szenenbewegung, Tanz, Pantomime, Klang, Puppen usw. Das Thema dieser Musikvorstellung ist nicht die richtige Corrida, die sich auf der Arena zwischen dem Stier und dem Stierkämpfer abspielt. Dieses Spektakel ist wie der Traum, wo wir den Abenteuern vom Stierkämpfer und

The theme of the performance is not in fact the real corrida taking place between the bull and the man. This performance is like a dream, where we follow the adventures of corrida and his - pseudo- correador, Carmen and Sisters of Mercy.

The performance tells about relationships among people, a woman and a man, a human - being and all what surrounds him/her. Each of us plays his/her own corrida. We fight on the life's arena every day ...

La Compagnie Jo Bithume

(Francja)

Wszystkie efekty plenerowego spektaklu „Hello Mister Jo” są wykorzystane, aby zilustrować życie Mister Jo, którego publiczność natychmiast zaczyna darzyć sympatią, śledząc jego życie od przyścia na świat do pierwszych miłości i cierpienia, poprzez wspomnienie dziecięcych marzeń i życia ucznia. Obrazy, mity wywołują naszą wrażliwość.

Życie Jo roztopia się w sekwencjach poetyckich niedających się opowiedzieć. (...)

To nie jest już teatr uliczny, to teatr tłumy, który jest dekoracją i tłem spektaklu, wielkiego spektaklu.

(Frankreich) Alle Ergebnisse des Openair - Spektakel werden hier benutzt, um das Leben von Mister Jo darzustellen. Das Publikum empfindet von Anfang an Sympathie für Mister Jo, wenn es sein Leben von der Geburt bis zu den ersten Schmerz- und Liebesgefühlen, seine Erinnerung an Kindheit und Schuljahre beobachtet.

Die Bilder, Mythen erwecken unsere Empfindlichkeit. Das Leben von Jo in poetischen Sequenzen, die schwer zu erzählen sind. Das ist Theater der Volksmasse, die den Hintergrund und die Dekoration für dieses große Spektakel bildet.

(France) „All effects of an outdoor performance are to illustrate life of Mister Jo. From the very beginning the audience starts to like Mister Jo tracing his life from the moment of his birth to first loves and pains, through memories of childhood dreams and pupil's life. Pictures, myths call up our sensitiveness. Jo's life melts in poetic sequences which are impossible to tell (...)

This is not street theatre any longer, this is theatre of crowd, which is decoration and background of the performance, great performance.

„Hello Mister Jo”

Camaleo

(Hiszpania) Większość artystów wywodzi się ze spółki Artristras, która istnieje od 20 lat i jest jednym z najbardziej znanych przedstawicieli katalońskiego teatru ulicznego. Znajdując się pod silnym wpływem śródziemnomorskiej tradycji, korzysta z typowej dla niej charakterystyczności: maski, lalki, sztuczne ognie. Teatr

przedstawi „Medużę” - spektakl będący osobliwą i bardzo poetycką uliczną paradą na cześć morza.

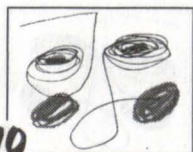

(Spanien) Camaleo - die Mehrheit der Künstler stammt aus der Gesellschaft Artristras, die seit 20 Jahren existiert und eine der bekanntesten Vertreter des katalonischen Straßentheaters ist. Es befindet sich unter starkem Einfluß der mittelmeerischen Tradition. Es benutzt auch die Merkmale dieses Theaters, diese Traditionen: Masken, Puppen und Feuerwerke. Dieses Theater stellt „Medusa” vor - eine poetische und

seltsame Straßenparade zu Ehren des Meeres.

(Spain) Camaleo - most of the artists derive from the Artristras company which exists for 20 years and it is one of the most famous representatives of catalan Street Theatre. It is strongly influenced by Mediterranean traditions and in its performances uses characteristic for those traditions features like masks, puppets and fireworks. The theatre will present „Medusa” - („Jellyfish”) - the performance being a peculiar and very poetic street parade in honour of the sea.

Oposito

(Frankreich) Teatr Oposito istnieje 12 lat. Cechą charakterystyczną przedstawień w reżyserii Jean-Raymond Jacob i realizacji ich przez grupę, jest manipulowanie obrazem, dźwiękiem, feerią właściwą cyrkowi i urokowi teatru. Podczas ulicznych parad grupa wyzwala wyobraźnię.

Wielkim osiągnięciem grupy jest to, że dojrzewa nie starzejąc się i stale zaskakując nas nowymi pomysłami. Dzięki temu zajmuje ważne miejsce na scenie teatrów ulicznych.

Grupa wyznaje pogląd, że teatr, nie tylko uliczny, jest sztuką dzielenia się, wymiany poglądów i doświadczeń. Ich przedstawienia są tego przykładem.

„Le cinematophone” - spektakl jest rodzajem zabawy z dźwiękiem, kolorowy i zabawny, wciągający publiczność do wspólnych działań. Ośmiu muzyków i diwa operowa zaopatrzeni w różnej wielkości i różnego rodzaju głośniki mogą swobodnie się poruszać, wydają różne dźwięki, które tworzą melodie, tańczą i wykonują różne układy choreograficzne.

Ich głośniki są zsynchronizowane i działają za pomocą pilota.

(Frankreich) Oposito Theater entstand vor 12 Jahren. Eins der charakteristischen Merkmale ist Manipulation mit dem Bild, Klang, die für den Zirkus richtig ist. Der Regisseur der Vorstellungen war Jean - Raymond Jacob.

Während der Straßenparaden löst die Gruppe ihre Phantasie. Ein großes Ereignis dieser Gruppe ist die Tatsache, sie wird nie alt und überrascht uns immer wieder mit neuen Gedanken und Ideen. Diesem Ereignis hat die Gruppe zu verdanken, daß sie einen wichtigen Platz im Straßentheater hat. Die Gruppe ist der Meinung, daß das Straßentheater eine Kunst ist, sich einander mitzu teilen, die Gedanken und Erfahrungen auszutauschen. Ihre Vorstellungen können als Beispiele dienen.

„Was muß man von „Le cinematophone” - wissen?”

Das Spektakel ist eine Art. des Spiels, es ist bunt und lustig, verwickelt das Publikum in gemeinsames Handeln. Acht Musiker und eine Operdiva, die mit verschiedenen Lautsprechern ausgerüstet sind, können sich ungestört bewegen, sie haben verschiedene Klänge, die zusammen eine Melodie bilden. Alle tanzen, singen und über verschiedene cho-

reographische Anordnungen aus. Alle Lautsprecher werden aufeinander abgestimmt und werden mit einer Fernbedienung in Arbeit gesetzt.

(France) The theatre Oposito has existed for 12 years. Characteristic feature of its performances directed by Jean-Raymond Jacob and realisation by the group, is manipulation of the picture, sound, feeria - characteristic to circus and charm of theatre. During street parades, the group frees imagination.

The great achievement of the group is that it constantly matures not getting older and all the time surprises with new ideas.

The group believes that theatre, not only street theatre, is an art of sharing, exchange of opinions and experiences.

Their performances are the true example of it.

„Le Cinematophone”. The performance is a kind of play with sound, colorful and funny, drawing up the audience to common actions. Eight musicians and an opera singer, provided with the loud-speakers of different size and kind, do various choreographic schemes.

Their loud-speakers are synchronized and they work by the means of remote control.

Studio Dům

(Czechy) Powstał 7 lat temu przy Centrum Eksperymentów Teatralnych w Brnie. Spotkali się w nim artyści o różnych zainteresowaniach (teatr, muzyka, taniec) i umiejętnościach. Przedstawia nam spektakl „Svatbičky”, do którego sami wykonali dekoracje, rekwizyty i lalki, uszyli kostiumy, napisali muzykę. Twórcą Teatru i przedstawień jest Ewa Talska - reżyser i scenograf.

Sztuka „Svatbičky” jest trzecią kolejną inscenizacją zespołu, inspirowaną balladami ludowymi. Inscenizacja zawiera elementy sztuki cyrkowej oraz prezentację marionetek wykonanych przez członków zespołu.

Sztuka prezentowana była w całym Czechach jak również na Słowacji, w Niemczech, Austrii, Polsce i Rumunii.

(Tschechien) Es entstand vor 7 Jahren beim Zentrum der Theaterexperimente in Brno. Hier haben sich die Künstler getroffen, die verschiedene Interessen und Fähigkeiten besitzen (Theater, Musik, Tanz).

Sie stellen uns die Vorstellung „Svatbičky” vor, zu der sie alleine Dekoration, Puppen, Requisiten und alle Kostüme vorbereitet haben. Sie haben auch die Musik geschaffen.

Der Gründer des Theaters und Autor der Vorstellung ist Frau Ewa Talska - Regisseur und Bühnenbildner.

Das Theaterstück „Svatbičky” ist die dritte Inszenierung dieser Gruppe und wird von Volksballaden inspiriert. Es enthält Elemente der Zirkuskunst und Marionettenparade. Es wurde in Tschechien, Deutschland, Österreich, Polen, Rumänien und in der Slowakei gezeigt.

Was set seven years ago at (Czech) the Centre of Theatrical Experiments in Brno. This theatre gathered artists of different interests (theatre, music, dance)

and skills. They will present a spectacle „Svatbičky” to which they made decorations, accessories puppets, costumes and also wrote music. The creator of this theatre and also the performances is Ewa Talska - director and scenographer.

The play „Svatbičky” is the third spectacle of the group which is inspired by folk ballads. It contains elements of circus art and also a parade of puppets. The play was presented in all Czech and Slovakia, in Germany, Austria, Poland and Romania.

Teatr Strefa Cisy

(Polska) Powstał w 1991 roku w Poznaniu. Jego założycielem, aktorem, dziś reżyserem jest Adam Ziajski.

Zainteresowania Teatru Strefa Cisy skupiają się wokół działań balansujących na granicy teatru i happeningu. Jego aktorzy anektują widzów, proponując im wspólne świętowanie, przywołują atmosferę ludycznych zabaw, ożywiają szarą codzienność miejskiego pejzażu, wprowadzając weń barwne postacie z prowincjonalnych wesel, bohaterów miejskich zabaw z przelomu wieków, tenorów, pływaków, fryzjerów, malarzy, domokrażców. Na pozór banalny żywot postaci z teatru Adama Ziajskiego nabiera dzięki teatralizacji cech szczególnych, uniwersalnych, dzięki zaś interaktywności - cech spotkania w wielkim „teatrze ulicy”, w którym widz, przechodzień, staje się równie ważny, co aktor.

Wodewil miejski

Teatr Strefa Cisy proponuje widzom współuczestnictwo w wyjątkowej jak na nasze czasy celebracji otwarcia kąpieliska miejskiego. Miejscem akcji jest fontanna miejska, w której i wokół której pojawiają się notable miejscy, ratownik, grupa pływaków i pływaczek oraz orkiestra dęta - wszyscy odziani w fantazyjne stroje retro. Najważniejsi goście dowożeni są na miejsce zabytkowym autodemem. Do pełnej zabawnych scen akcji wkrótce włączają się widzowie, aby wspólnie z aktorami kosztować atrakcji specjalnie przygotowanych na tę wyjątkową okazję. Fontanna zamienia się w miejsce przechadzek, pokazów „kultu-

rystycznych”, tanca, śpiewu, kupowania lodów, cukrowej waty i oczywiście pływania - a wszystko to w wodzie sięgającej do pól łydki.

Podkład muzyczny zapewnia autentyczna orkiestra dęta, zagrzewając uczestników do zabawy.

Scenariusz i reżyseria: Adam Ziajski
Misja

Akcja teatralna „Misja” ma charakter plenerowy i jest działaniem teatralnym „w drodze”, jest wędrówaniem, aktorzy zawłaszczają sobie ulicę, trotuary, skwery i place miejskie. Jej aktorzy i wykonawcy wchodzą w nieustanne interakcje z widzami, reagują spontanicznie na to, co spotykają po drodze. Zaczarowują miejskie przestrzenie, by w letnie i jesienne wieczory przewrotnie i nie bez lekkiej ironii przywołać ducha Świąt Bożego Narodzenia. Oto bowiem miasto, miasteczko, dzielnice nawiedza gromada Świętych Mikołajów, którzy próbują obudzić w napotkanych widzach uczucia radości, czułości i tolerancji dla innych. Aktorzy radzą sobie świetnie z tłumem, „gorzej” idzie im ze śpiewaniem kolęd, próbują więc zaprosić do współpracy uczestników akcji, ubierają bombkami napotkane drzewka, ale tak naprawdę nigdy nie wiadomo, kogo i jak zechcą natchnąć dobrym nastrojem tych, tak ważnych dla każdego Polaka, świąt.

Scenariusz i reżyseria: Adam Ziajski

(Polen) Das Theater „Ruhezone” entstand 1991 in Poznań. Sein Gründer, Schauspieler und bis heute Regisseur ist Adam Ziajski. Dieses Theater interessiert sich vor allem für Handlungen, die eigentlich an der Grenze zwischen dem Theater und dem Happening liegen. Seien Schauspieler an imieren die Zuschauer,

indem sie ihnen das gemeinsame Feiern anbieten, die Atmosphäre der Volksspiele herbeirufen und die Freude ins graue Alltagsleben der Stadt bringen. In dieses Leben führen sie farbige Gestalten aus den Provinzhochzeiten, Helder aus den Stadtfesten der Jahrhundertwende, Schwimmer, Friseur, Maler und Hausierer ein.

Das Leben der Gestalten, die das Theater von Adam Ziajski darstellt, scheint banal zu sein, es gewinnt aber besondere universale Eigenschaften.

Das alles ist der Interaktivität der Merkmale dieses Treffens im „großen Straßentheater” zu verdanken, in dem die Zuschauer und die Fußgänger genauso wichtig sind wie die Schauspieler selbst.

„Das städtische Singspiel”

Theater „Ruhezone” bietet den Zuschauern an, in einer für unsere Zeit ungewöhnlichen Eröffnung eines Schwimmbades teilzunehmen. Der Handlungsort ist ein städtischer Springbrunnen, in dem und um den herum die Ritter, eine Gruppe der Schwimmer und Schwimmerinnen und das Blasorchester erscheinen - alle tragen phantasievolle Kleidung.

Die wichtigsten Gäste werden an Ort und Stelle mit einem antiken Automobil abgeholt. An den lustigen Szenen nehmen zugleich die Zuschauer teil, um alle für dieses Fest vorbereiteten Abenteuer zu genießen.

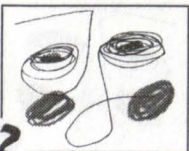
Der Springbrunnen verwandelt sich in einen Stadtbummelplatz, Kulturvorführungsplatz und in einen Ort, wo man tanzt, singt, eis kaufen oder schwimmen kann. Das alles geschieht im Wasser, das bis zum Halbschluck reicht. Musik wird von einem authentischen Blasorchester gebildet, das alle Teilnehmer zum Spiel anregt.

Regie und Szenarium Adam Ziajski

Der Auftrag

Diese Theaterhandlung ist ein Opéair-Spektakel, eine Wanderung - die Schauspieler wandern durch die Straßen, Plätze, Gehwege und Grünanlagen. Die Schauspieler sind im ständigen Kontakt mit dem Zuschauern. Sie reagieren spontan darauf, was sie unterwegs treffen. Sie verzaubern verschiedene Stadtteile, um im Sommer und Herbst arglistig und mit Ironie gewürzt Weihnachtsstimmung herbeizurufen. So werden Städte, Städtchen und Siedlungen von Heiligem Nikolaus besucht, die versuchen die getroffenen Menschen Freude, Empfindlichkeit und Toleranzgefühle zuerwecken.

Die Schauspieler kommen sehr gut mit der Volksmasse zurecht. „Probleme” haben sie nur mit dem Singen der Weihnachtslieder und so versuchen sie, alle Spielteilnehmer zur Mitarbeit aufzufordern. Sie schmücken auch die getroffenen Bäume mit Kugeln, aber genau weiß man nie, wen und wie sie in gute Laune, Weihnachtsstimmung versetzen wollen.

„Wodewil miejski”
„Das städtische Singspiel”
„Local vaudeville”

(Poland) The Theatre „Zone of Silence” was created in 1991 in Poznań. Its creator, then actor at present director, is Adam Ziajski.

The interests of this theatre are focused around actions balancing on the edge of theatre and happening. His actors draw up the spectators offering them common celebration, they call up the atmosphere of folk plays, make grey reality alive, putting in it colourful persons from provincial wedding, heroes of town plays, tenors, swimmers, barbers, painters, pedlars. Seemingly, banal life of the people from the theatre of Adam Ziajski gains the peculiar and universal features. Thanks to interactive features of the meeting in great „theatre of street” passer-by becomes as important as an actor.

„Local vaudeville”

The Theatre „Zone of Silence” offers a play in which the spectators take part in opening celebration of a new swimming pool. The action place is a local fountain around which some important local people, rescuers, group of swimmers and brass band appear. Everybody is dressed in fancy retro clothes. The most important guests are brought on the place by historical vehicle. Soon all spectators start to join the funny actions. The fountain changes into place of walks, culturists' shows, displays of dancing and singing, buying ice-creams, and of course swimming - and all this in water not higher than to half calf.

The brass band supports all the performance with original music which warms up the audience to playing.

Screenplay and direction: Adam Ziajski
Mission

Screen play direction: Adam Ziajski

Theatrical action „Mission” has got an outdoor character and it is a theatrical action „in the way”, it's sawandering, actors take the street, passages, squares and parks. Its actors and doers come into endless interaction with the spectators and react spontaneously for what they meet on their way. They enchant local spaces call the spirit of Christmas on summer and autumn evenings. Here, the city, the town and the districts are, visited by a crowd of Santa Clauses, who try to wake in met people feelings of joy, warmth, toleration for others. The actors get on well with the crowd, it goes worse with singing carols so they try to invite to co-operation the participants of the action, they dress up met tress with Christmas decorations, but truly speaking it's unknown who and how they wish to fill with good mood, with this so important for Polish people holiday - Christmas.

Teatro Nucleo

(Włochy) Powstał w Buenos Aires w 1974 r. Jego założycielami i liderami są Cora Herrendorf i Horacio Czertok.

W roku 1978 zespół został zmuszony do emigracji. Odtąd działa we Włoszech, skąd wyjeżdża na swe liczne południowoamerykańskie i europejskie tournée. W Polsce gościł już kilkunastokrotnie, m.in. na trzech festiwalach jeleniogórskich, katowickim „A parcie” oraz na pierwszej Malcie '91 i na Malcie '94.

Twórcy Teatru Nucleo oceniają stan zdrowia społeczeństw na podstawie kondycji działających w nich teatrów. Ocena ta jest na ogół miazdząca: w naszej „globalnej wiosce” teatr stał się niemal zbędny. Jest rozrywką dla bardzo nielicznych, nawet jeśli utrzymują go wszyscy. Jediną nadzieją na odrodzenie sztuki teatru jest teatr uliczny. Postawa jego widzów, często przecież przypadkowych, udowadnia, że potrzeba teatru jest jeszcze żywa. Teatro Nucleo szuka widzów na ulicy, w ich środowisku, otoczeniu i celebrytuje wraz z nimi ich życie, kulturę, solidarność. Bierze tym samym udział w prawdziwym życiu sztuki teatru, które jest najintensywniejsze na ulicy.

Teatr przedstawi: „**Tempesta**” - spektakl wielu gwałtownych burz zawartych w jednej, dziejący się w nieokreślonym i jednocześnie bardzo sprecyzowanym miejscu i czasie. Dramaturgię spektaklu łączy pieśń. To ona inicjuje i uzupełnia akcję, a taniec akompaniuje niektórym elementom przedstawienia.

(Italien) Theater Nucleo entstand im Jahre 1974 in Buenos Aires. Seine Gründer und Leiter sind Cora Herrendorf und Horacio Czertok. 1978 wurde die Gruppe zur Emigration gezwungen. Seit dieser Zeit ist sie vor allem in Italien tätig und unternimmt zahlreiche südamerikanische und europäische Tourneen. In Polen war die Gruppe mehrere Male, unter anderem nahm an drei Festivals in Jelenia Góra teil, aber auch in Katowice an „A part” und an Malta '91 und '94.

Die Gründer des Theaters beurteilen den Gesundheitszustand der Bevölkerung aufgrund der Form der wirkenden Theater. Die Ergebnisse dieser Beobachtungen sind meistens vernichtend: bei uns auf dem Lande wurde das Theater entbehrt. Das ist Abenteuer für wenige Leute, es wird aber von allen unterhalten. Die einzige Hoffnung auf die Erneuerung des Theaters besteht im Straßentheater.

Die Haltung seiner Zuschauer, die oft ganz zufällig sind, zeigt, daß das Bedürfnis nach Theater noch lebendig ist. Das Theater Nucleo sucht sein Publikum auf der Straße, in seiner Umgebung und zelebriert zusammen mit den Zuschauern ihr Leben, ihre Kultur und Solidarität. Dabei nimmt es am richtigen Leben das Theaterstücks teil, das am intensivsten auf der Straße ist.

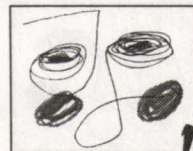
Das Theater stellt vor: „**Tempesta**” - das Spektakel vieler heftigen Stürme in einem Sturm, alles passiert an einem unbestimmten aber zugleich bestimmten Platz und in bestimmter und unbestimmter Zeit. Die Dramaturgie dieser Vorstellung wird durch ein Lied verbunden. Es ergänzt und gibt den Anstoß für die ganze Handlung, der Tanz begleitet einige Elemente der Vorstellung.

(Italy) The theatre Nucleo was created in Buenos Aires in 1974. Its creators and leaders were Cora Herrendorf and Horacio Czertok. In 1978 the group was forced to immigrate. Since that time it works in Italy from where it leaves for its numerous Southern-American and European tournee. In Poland the theatre Nucleo was an often guest too. For example, on three festivals in Jelenia Góra, on the festival „A part” in Katowice and on the first Malta '91 and Malta '94.

The creators of the theatre Nucleo estimate the health state of societies on basis of theatre's condition acting in them. It's an entertainment for very few, even if is supported by all. The only hope for revival of art is the street theatre. The attitude of its spectators, quite often accidental ones, prove that there is still a great need of theatre. The theatre Nucleo looks for spectators on the street, in their environment, surrounding and celebrate together with them, their life, culture, solidarity. It takes part in real life of the art of the theatre, which is the most intensive on the street.

The theatre is going to give a performance called „**Tempesta**” - a performance of numerous violent „storms” contained in one, taking place in non-defined and at the same time very precisely described place and time. The dramaturgy of the performance unites the Song. It's the song that initiates the action and dances accompany some elements of the performance.

Teatr Na Bruku

(Polska) Prywatny teatr profesjonalny, założony przez Bogdana Michalewskiego (aktor, absolwent PWST we Wrocławiu) i Marka Oliwę (reżyser, absolwent PWST w Krakowie), specjalizuje się w przedstawieniach, które językiem niemego kina opowiadają o świecie współczesnym. Forma burleski, happeningu, slapstick'u, służy do obnażania absurdalnych mechanizmów współczesnej rzeczywistości i sytuacji uwikłanego w niej człowieka. Teatr brał udział w ważniejszych festiwalach teatru plenerowego, m.in. w Jeleniej Górze, Malcie, Feldkirch, Warszawie, Dreźnie (prolog), w Hannoverze (w „Dniach Kultury Polskiej”), w Innsbrucku, zdobywając nagrody.

„Fotograf”

Kolejne przedstawienie w konwencji niemego kina. Atelier fotograficzne w stylu retro i jego fotograf czytający w myślach widzów-klientów, by spełnić ich wszystkie życzenia, kimkolwiek są (kobieta, mężczyzna, dzieckiem). Wszystko się może zdarzyć - pojawiają się słynne postacie filmowe i baśniowe, atrakcyjne pejzaże.

Dramaturgia spektaklu zakłada udział widza w przedstawieniu, który zaproszony staje się aktorem.

Finezę i czar działania fotografa burzy zagadkowy asystent.

Scenariusz i reżyseria: Bogdan Michalewski, Marek Oliwa.

„Charlie pomywaczem”

Prezentowane przez Teatr Na Bruku zdarzenie teatralne inspirowane jest twórczością Chaplina z czasów niemego kina. Stworzona przez genialnego artystę postać trampa - wiecznego tułacza jest dziś jednym z najpiękniejszych mitów sztuki nie tylko filmowej. Ten mały człowieczek uparcie walczący z przeciwnościami losu, broniący swojej godności, jest dla nas dziś kimś w rodzaju everymana. Widowiskowość, fineza, a zarazem prostota narracji, tragicomizm sytuacji, w których znajduje się najczęściej wbrew własnej woli, są zdumiewające.

Scenariusz i reżyseria: Bogdan Michalewski, Marek Oliwa.

(Polen) Professionelles Privattheater, das vom Bogdan Michalewski (Aktor, Absolvent der Theaterhochschule in Wrocław) und Marek Oliwa (Regisseur, Absolvent der Theaterhochschule in Kraków) gegründet wurde. M. Oliwa beschäftigt sich mit Vorstellungen, die mit der Sprache des Stummkinos von der heutigen Welt erzählen. Die Form der Burleske, des Happenings des Slapsticks dient dem Theater zur Aufdeckung der unsinnigen Me-

chanismen der gegenwärtigen Realität und Situation, in der der Mensch leben muß. Das Theater nahm an wichtigen Festivals des Openair - Theaters teil, unter anderem in Jelenia Góra, Malta, Feldkirch, Warszawa, Dresden, Hannover („die Tage der polnischen Kultur”), Innsbruck, wo es viele Preise gewonnen hat.

„Der Fotograf”

Das ist die nächste Vorstellung, die in der Konvention des Stummkinos gehalten wird. Das Fotoatelier und sein Fotograf, der die Gedanken der Zuschauer seiner Kunden liest um alle ihren Wünsche zu erfüllen. Für ihn hat das keine Bedeutung, wer das ist (eine Frau, ein Mann oder ein Kind). Alles kann passieren - hier erscheinen berühmte Gestalten aus Filmen und Märchen schöne Landschaften.

Die Dramaturgie von diesem Spektakel verlangt vom Zuschauer, an der Vorstellung teilzunehmen. Eingeladen wurde der Zuschauer zugleich Künstler. Die Feinheit und der Reiz vom Fotografen werden von einem geheimnisvollen Assistenten zerstört.

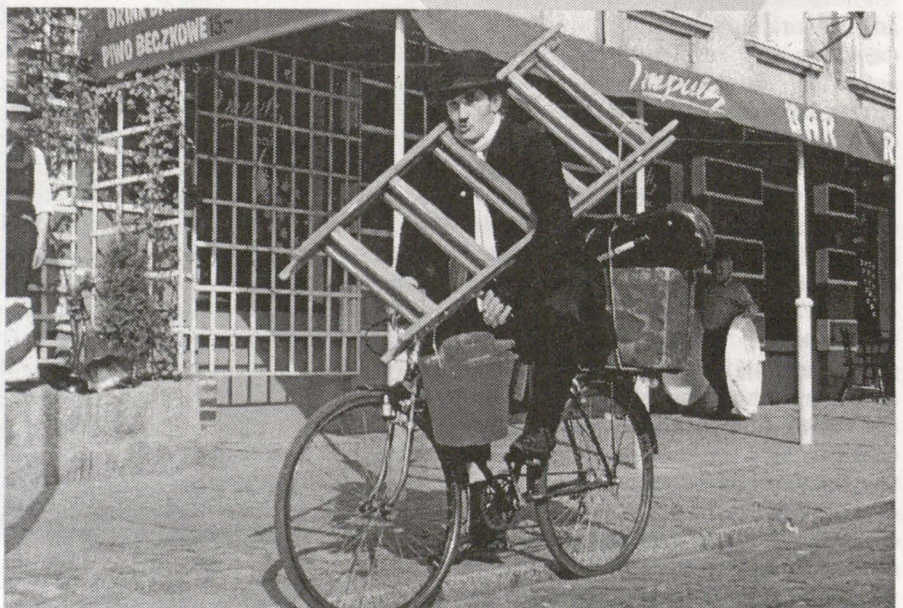
Regie und Szenarium: Bogdan Michalewski, Marek Oliwa.

„Charlie Tellerwäscher”

Das Theaterstück, das vom „Theater auf Straßenpflaster” vorgestellt wird, ist von Chaplins Schaffen aus der Zeit des Stummkinos inspiriert. Der Tramp - rostloser Wanderer, der vom genialen Schöpfer geschaffen ist, ist auch heute eine der schönsten Mythen der Kunst, nicht nur der Filmkunst.

Dieser kleine Mensch, der ständig mit den Unbilden des Schicksals kämpft und seine Würde verteidigt, ist für uns heute Everyman. Wir werden hier von Feinheit, Einfachheit der Erzählung, und Tragicomedy der Situationen begeistert. In diesen Situationen befindet sich der Held meistens wieder seinem Willen.

Regie und Szenarium: Bogdan Michalewski, Marek Oliwa.

(Poland) The private professional theatre set up by Bogdan Michalewski (actor and graduate of PWST in Wrocław) and Marek Oliwa (director and graduate of PWST in Kraków) is specialized in performances telling about contemporary world in language of silent movie. The form of happening or slapstick serves the theatre to bare absurd mechanisms of the contemporary reality and situations in which human - being is involved. The theatre took part in more important festivals of outdoor theatres in Jelenia Góra, Malta, Feldkirch, Warszawa, Drezno, (prolog), Hanover (days of Polish Culture), Innsbruck getting the prizes.

„The Photographer”

Next performance in convention of silent movie Photographic atelier in retro style and its photographer reading in audience thoughts to make all their wishes come true whoever they are (a woman, a man, a child). All may happen - famous film figures and attractive landscapes appear. Dramaturgy of the performance assumes participation of the spectator in the play who invades - becomes an actor. Fineness and magic creations of the photographer are destroyed by mysterious assistant.

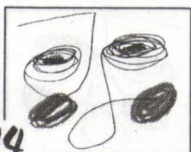
Screenplay and directory: Bogdan Michalewski, Marek Oliwa.

„Charlie dish - washer”

Presented by the theatre event is inspired with Chaplin's creation from times of silent movie.

Created by genius artist figure of tramp - continuous wanderer is today one of the most wonderful myths of art not only film one. This little man stubbornly fighting with the obstacles of the fate, defending his dignity is for us a kind of everyman today. Spectacularity, fineness, at the same time simplicity of narration, tragicomic situations in which he finds himself most often against his will, are amazing.

Screenplay and directory: Bogdan Michalewski, Marek Oliwa.

„Charlie pomywaczem” „Charlie Tellerwäscher” „Charlie dish - washer”

Rue Piétonne

(Francja) Wszystko zaczęło się 10 lat temu. We Francji powstała formacja teatralna Rue Piétonne, która od początku uwieńczona sukcesami występuje w całej Europie. Justin Lenoir, kierownik artystyczny i pomysłodawca, stawia na komiczność i poezję.

Jedną z cech charakterystycznych grupy Rue Piétonne („droga dla pieszych”) jest możliwość łatwego aranżowania przedstawień, co pozwala na występy w różnych miejscach.

Produkcje te obejmują improwizację z publicznością oraz fantastyczne historie ze śmiesznymi i groteskowymi postaciami w atmosferze otaczającego je, obcego najczęściej świata.

Przewodnią myślą spektakli Rue Piétonne jest próba symbolicznego połączenia człowieka z naturą.

Grupa przedstawi „Camille”, swoją najbardziej znaną sztukę, graną na festiwalach na całym świecie.

(Frankreich) Alles hat vor 10 Jahren begonnen. In Frankreich entstand die Theaterformation Rue Piétonne, die seitdem erfolgreich in ganz Europa auftritt. Justin Lenoir, künstlerischer Leiter und Ideenentwickler setzt auf Komik und Poesie.

Eines der Merkmale von Rue Piétonne (Fußgängerzone) liegt in der Mobilität der

Produktionen. Diese Beweglichkeit erlaubt das Spiel auf verschiedenen Plätzen. Die Produktionen umfassen Improvisationen im und mit dem Publikum und phantastischen Geschichten mit skuril-grotesken Figuren in der Atmosphäre einer fremden Welt.

Der Hauptgedanke der Produktionen von Rue Piétonne ist der Versuch, den Menschen mit der Natur verbinden.

Diese Gruppe präsentiert „Camilla”, ihre bekannteste Produktion, die auf Festivals auf der ganzen Welt gezeigt wurde.

(France) All began ten years ago when in France the theatre formation Rue Piétonne was created. From the very beginning, the theatre has been very successful. It pre-

sents its performances all over Europe. Justin Lenoir, the artistic manager and the man of all ideas sets up on comic and poetic character of his performances.

One of the characteristic features of Rue Piétonne group is („road for pedestrians”) the movement of the production.

These productions comprise improvisation with the audience and wonderful stories with funny and grotesque figures in atmosphere of surrounding them unfamiliar world.

The leading idea of the performance by Rue Piétonne is an attempt of symbolic unification between man and nature.

The group will present „Camilla” its most famous performance played on many festivals all over the world.

Antagon

(Niemcy) „Equinox Terminal” („Ostatnia podróż”)

Jest to nocny spektakl na wolnym powietrzu, w którym 9 aktorów, 2 muzyków wprowadza publiczność w podróż do obcego świata przez ponad 80 minut.

Spektakl jest pełen ekspresji: bengalskie światło, ogień, mżawka i przez cały czas muzyka i to wszystko przed niezwykle groteskowymi kulisami. Potem pojawiają się ludzie na szczydach, którzy po uwolnieniu ze swoich ogromnych klatek wykonują orgiastyczny taniec.

Equinox Terminal jest odstępianiem od norm i stworzeniem własnego, wymyślnego świata.

Symbioza tańca, rytmów i rzeczywistości pozwala na stworzenie zastraszającego, a jednocześnie pięknego świata.

W rytuale połączone zostały różne zmysłowe możliwości, powstała jedyna w swoim rodzaju gra, wykraczająca poza konwencje. Właśnie ta gra fantazji oczarowuje.

Reżysera Bernharda Buba wsparła choreografka Minako Seki, która łączy inscenizację linii tanecznych z artystycznie kontrolowanym poruszaniem się.

„Equinox Terminal” („Die letzte Reise”)

(Deutschland) Das ist ein Openair-Spektakel bei Nacht, in dem die neun Schauspieler und zwei Livemusiker über 80 Minuten das Publikum in eine fremde Welt entführen. Das Spektakel ist voller Expression: bengalisches Licht, Feuerwerk, Sprühregen und zw. jeder Zeit Musik und das alles vor einer grotesk anmutenden Kulisse. Dann treten die Stelzenmenschen auf und vollführen einen orgiastischen Tanz nach der Befreiung aus ihren riesigen Käfigen. Equinox Terminal ist das Heraustreten aus der Normalität und die Erschaffung einer eigenen, imaginären Welt. Die Symbiose von Tanz, Rhythmen und Realität läßt eine erschreckende und zugleich schöne Traumwelt entstehen. Im Ritual werden verschiedene sinnliche Möglichkeiten verbunden, es entstand ein einzigartiges, Konventionen sprengendes Spiel. Dieses Spiel der

Phantasie auf der Bühne zaubert. In der Regie wurde Bernhard Bub von der Choreographin Minako Seki unterstützt, die die tänzerischen Linien mit kunstvoll kontrollierten Bewegungsornamenten zusammenverbindet.

„Equinox Terminal” „The last journey”

(Germany) It is a night spectacle in open air in which 9 actors and 2 musicians draw up the audience into journey to unfamiliar world for 80 minutes. The performance is full of expression: Bengal light, fire, drizzle and through all the time-music, and all these in front of amazing, grotesque scenes. Later on, people appear on stilts and after they free themselves from their cages they do the orgiastic dance.

Equinox Terminal steps aside from norms, creates its own imagined world. Symbiosis of dance, rhythms and reality allows to create frightening but at the same time beautiful world.

Państwowy Teatr Animacji

(Polska) Został utworzony przed dwudziestu laty przez Andrzeja Dziedziula. Terenem działania teatru jest przede wszystkim woj. jeleniogórskie. PTA występował również w innych miastach Polski, a także przed publicznością międzynarodową, m.in. Japonii, Niemiec, Francji, Włoch, Belgii, Chorwacji, Finlandii, Austrii, Izraela. Dokonania Teatru znajdowały wielokrotnie uznanie publiczności zarówno dziecięcej, jak i dorosłej i krytyki, czego dowodem mogą być nagrody oraz wyróżnienia zdobywane na polskich i zagranicznych festiwalach.

Teatr Animacji jest teatrem aktora lalki i przedmiotu, chętnie korzysta jednak z doświadczeń i tradycji teatru aktorskiego.

Dyrektorem Teatru jest Bogdan Nauka.

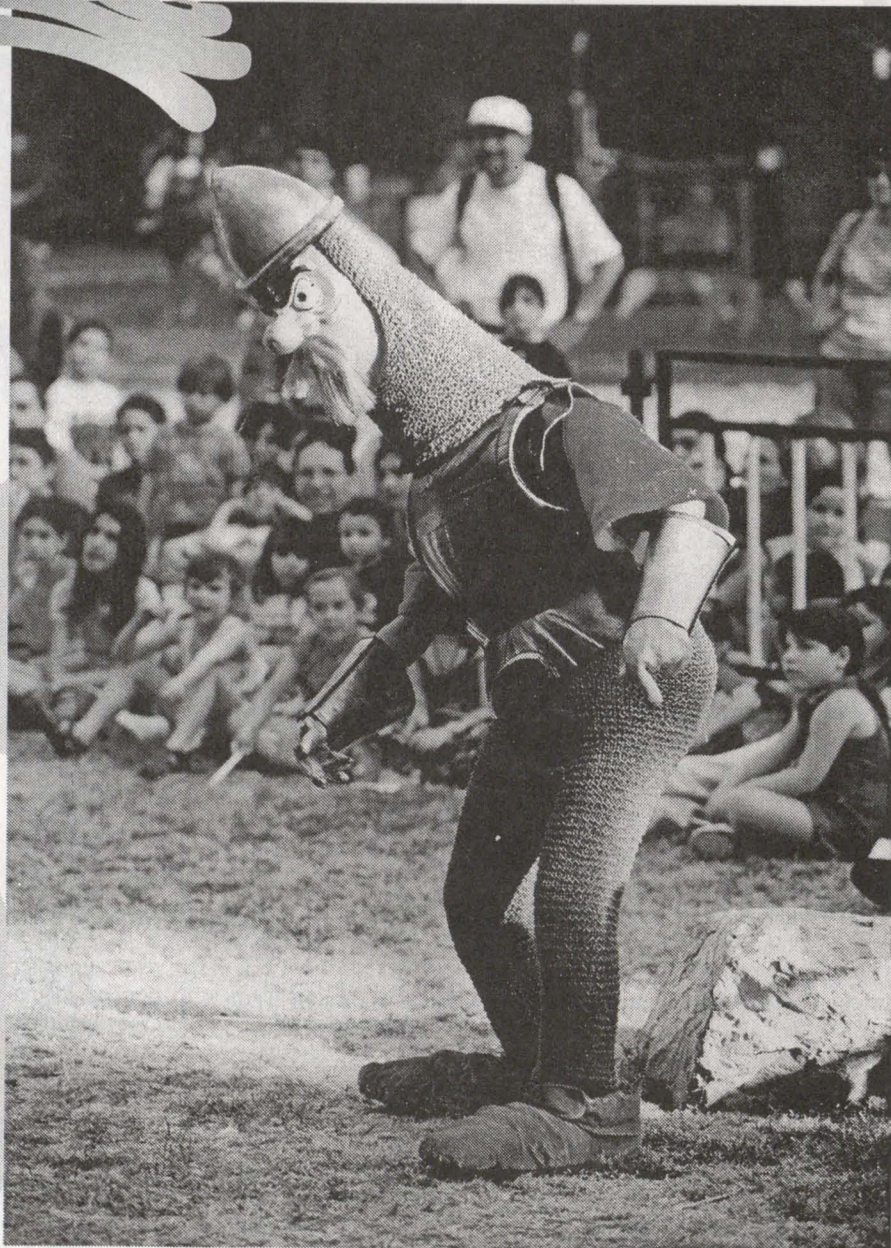
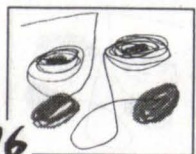
Zespół Teatru przedstawia „**Damę na zamku Chojnik**”. Kanwą widowiska stanowi legenda karkonoska związana z zamkiem Chojnik. To legenda o pięknej i okrutnej spakobierczynie zamku - Kunegundzie, o gniewie Rzepióra - Ducha Karkonoszy na bezduszne i bezlitosne postępowanie Pani na Chojniku. Wkraczamy w świat rycerskich zapasów i turniejów, w świat burzliwych uczuć i czarów.

(Polen) Das staatliche Animationstheater entstand vor 20 Jahren und wurde von Andrzej Dziedzula gegründet. Sein Wirkungsgebiet ist vor die Wojewodschaft Jelenia Gora. Das Animationstheater führte seine Stüdee auch in anderen polnischen Städten und vor internationalen Publikum auf, z. B. in Japan, Deutschland, Frankreich, Italien, Belgien, Kroatien, Finnland, Österreich, Israel. Seine Vorstellungen fanden Anerkennung sowohl bei den Kindern als auch bei der Erwachsenen. Ein Beweis dafür kann die Tatsache sein, dass es an vielen polnischen und ausländischen Festivals ausgezeichnet worden ist. Das Animationstheater ist ein Schauspieler- und Puppentheater. Es benutzt gern die Erfahrungen und Traditionen des Schauspielertheater. Theaterdirektor ist Bogdan Nauka. Diese Theatergruppe stellt „**Die legende von Schloß Chojnik**” dar.

Die Vorstellung erzählt die Legende, die mit dem Riesengebirge und mit dem Schloß Chojnik verbunden ist.

Diese Legende erzählt von einer bösen und sehr schönen Erbin des Schlosses

„**Damę na zamku Chojnik**”
„**Die legende von Schloß Chojnik**”
„**Lady on the Chojnik Castle**”

(ihr Name ist Kunigunde), von der Wut des Riesengebirgsgeistes (Rzepior) und von dem gefühl- und erbarmungslosen Handeln der Kunigunde.

So lernen wir die Welt der Ritter und ihrer Sitten, und ihrer Turniere kennen, die Welt der großen Gefühle und Zauber.

(Poland) Was created twenty years ago by Andrzej Dziedzula. Mainly its place of action is Jelenia Góra voivodeship. This theatre gave performances in other Polish cities and towns too. It had some spectacles in front of the audience of Belgium, Chorwacji, Finland, Austria, Israel. The achievements of the theatre gained the audience appreciation both children, adult and critic. A prove of this can

be rewards and prizes got on Polish and Foreign Festivals.

The Theatre of Animation is a theatre of an actor, puppet and object however it's eager to use up experience and tradition of Polish theatre. The manager of the theatre is Bogdan Nauka.

The group of this theatre presents „**Lady on the Chojnik Castle**”.

The performance is based on the legend from the area of the Karkonosze mountains and connected with the Chojnik Castle. This legend is about a beautiful and cruel heiress Kunegunda, about anger of Rzepióra - the Ghost of Karkonosze for soulless and merciless behaviour of the Lady on Chojnik. We approach the world of Knights and tournaments, the world of tempestous feelings and magic.

George Peugot

(Niemcy) To grupa młodych ludzi w wieku od 16 do 21 lat, którzy pochodzą z różnych szkolnych projektów teatralnych. Wszyscy mają jedną rzecz wspólną: talent dla sztuki clowna.

Pod kierownictwem George Peugot pięciu wykonawców otrzymuje obecnie wykształcenie w zakresie sztuki teatralnej, ruchu ciała, pantomimy, improwizacji i komedii. W ubiegłych latach miały Komediowe Dzieci wspólnie z George Peugot liczne, pełne sukcesu występy na festiwalach teatrów ulicznych i uroczystych imprezach, między innymi na Berlińskim Świątce Magików, na Letnim Festiwalu w Aachen, na Gali Firm Sick A.G., firmy software owej SAP i firmy C&A.

Razem są zespołem animacji wizualnego teatru komediowego, który z dowcipem, zapalem i młodzieńczą siłą wykonuje najróżniejsze role, jak na przykład: dziennikarza, szpiega, clowna i kelnera - jest to perfekcyjne uzupełnienie do przedstawień scenicznych George Peugota.

„Clown spotykający saksofonistę”

Show muzyczno-komediowe z udziałem i pod kierownictwem George Peugota i Mike Schweizera.

Nadzwyczajne spotkanie! Mike Schweizer ze swoim saksofonem na-

trafia na niekonwencjonalnego clowna George Peugota. Wynika przy tym osobliwe show domniemanych figur komicznych, lekko szalony i bardzo zabawny wieczór z muzyką i dziwacznym dowcipem.

(Deutschland) Unter der Leitung von George Peugot erhalten derzeit 5 Kids eine Ausbildung in Schauspiel, Körpersprache, Pantomime, Improvisation und Comedy.

Die Comedy Kids bestehen aus einer Gruppe von Jugendlichen im Alter von 16 - 21 Jahren, die aus verschiedenen Schultheaterprojekten zusammen gekommen sind. Alle haben eins gemeinsam: Ihr Talent für Comedy und Clownerie.

In vergangenen Jahr hatten die Comedy Kids gemeinsam mit George Peugot mehrere Auftritte bei Straßenfestivals und Gala- Events u. a. bei dem Berliner Gauklerfest, dem Aachener Sommerfestival, der Firma Sick AG und Software Firma SAP und C&A.

Zusammen sind sie ein Animations-Ensemble für visuelles clowneskes Theater, das sich mit spritzigem Elan und jugendlicher Power in die verschiedensten Rollen stürzt wie z. B. Journalisten, Spione, Clowns, Kellner, etc.

„Clown Meets Sax”

Eine Musik - Comedy - Shows von und

mit George Peugot und Mike Schweizer.

Eine Begegnung der ungewöhnlichen Art! Mike Schweizer trifft mit seinem Saxophon auf den unkonventionellen Clown George Peugot. Heraus kommt dabei eine Raritätenshow vermeintlicher Comicfiguren, ein leicht verrückter und äußerst vergnüglicher Abend mit Livemusik, skurrilem Witz.

(Germany) The comedy kids is a group of young people between 16 and 21 years who come from different theatrical school projekt. All has one thing common.

Under George Peugot direction five young men receive an education around theatrical art, body movement, pantomime, improvisation and comedy.

In last years „Comedy Kids” together with George Peugot had many successful performances on the festivals of street theatres and occasional events, for example on Berlin Holiday of Magicians, on Summer Festival in Aachen, on Festvity of Firm Stick A. G., software Company SAP and C A company.

Together, they are the animation group of visual, comedy theatre which throw itself with bursting wit and young enthusiasm into different roles as for example: journalist, spy, waiter - this is perfect supplement to scenic performances by George Peugot.

„Clown Meets Sax”

Comedy and music show with participation and direction of George Peugot Mike Schweizer.

Amazing meeting! Mike Schweizer with his saxophone meets unconventional clown George Peugot. This creates peculiar show of presumed comic figures, slightly crazy and very funny evening with music and odd joke.

George Peugot feels so good in every of his role. He is a charming joker, a modern scamp, an absurd clown.

„Clown spotykający saksofonistę” • „Clown Meets Sax”

Teatr Klinika Lalek

(Polska) Powstał w 1988 roku na Wydziale Lalkarskim Szkoły Teatralnej we Wrocławiu. W 1991 r. przeniósł się do Wolimierza i odtąd działa jako wiejski i wędrowny teatr lalkowy.

Teatr grywał w całej Polsce, odwiedził też wiele krajów Europy (Finlandia '89 '90, Francja '90, Festiwal Avignon '93, Hiszpania Sevilla Expo '92, Rumunia '94, Niemcy '91 - '96).

W spektaklach granych głównie na łąkach i ulicach udział biorą ogromne lale, maszyny jeżdżące, grające instalacje, stwory, ludzie i żywy.

Muzyka grana jest na żywo przez orkiestrę i aktorów. Teatr współpracuje z „Kinior Sky Orkiestra” - zespołem z Kielc.

Spektakl „Zaproszenie mnie do stołu”.

Udział biorą: Teatr „Klinika Lalek” z Wolimierza, „Kinior Sky Orkiestra” z Kielc Włodzimierza Kiniorskiego oraz plastyk Dariusz Miliński z Pławnej.

Spektakl jest inspirowany malarstwem Dariusza Milińskiego, a scenografia autorstwa malarza częściowo powstaje na oczach publiczności.

Wyczarowane postaci ożywają i wypełniają w trzeci wymiar. Jest Głodomór

z kilkumetrową łyżką, Człowiek z domem-garbem oraz Trzeci - z worem grzechów na plecach. Ich życie, spotkanie ze światem Białych Dzieci-Aniołów, spełnienie się marzeń, poezja i jej zetknięcie z rzeczywistością są treścią spektaklu.

(Polen) Es entstand im Jahre 1988 in der Puppenabteilung der Theaterhochschule in Wrocław. 1991 verlagerte es nach Wolimierz und seitdem ist es ein Land- und Wanderpuppentheater. Diese Gruppe tritt in ganz Polen auf, besuchte auch viele europäische Länder (Finnland. '89, '90; Frankreich. '90; Festival Avignon. '93; Spanien, Sevilla Expo '92; Rumänien. '94; Deutschland. '91 - '96).

In den an den Wiesen und Straßen gespielten Vorstellungen benutzen sie vor allem riesige Puppen, fahrende Maschinen und spielende Vorrichtungen, Leute, Geschöpfe und andere Elemente. Livemusik wird vom Orchester und von den Schauspielern gespielt. Dieses Theater arbeitet mit Kinior Sky Orchester aus Kielce mit. „Ladet mich zum Tisch ein” - Teilnehmer: Theater Puppenklinik aus Wolimierz, Kinior Sky Orchester aus Kielce vom Włodzimierz Kiniorski und bildender Künstler Dariusz Miliński aus Pławna. Das Spektakel wird durch die Malerei von Dariusz Milinski eingegeben und das Bühnenbild entsteht

teilweise beim Publikum. Die gezauberten Gestalten leben auf und erscheinen im dritten Maße.

Es gibt hier einen Hungerleider mit dem Löffel, der ein paar Meter groß ist, einen Menschen mit dem Buckel - Haus und einen Dritten mit dem Sack auf dem Rücken, der voll von Nüssen ist. Das Spektakel erzählt von ihrem Leben, von Treffen mit der Weißen - Welt (Tag der Engel), von der Erfüllung ihrer Träume, von der Poesie und ihrem Kontakt mit der Wirklichkeit.

(Poland) The theatre was created in 1988 on Puppets Faculty of Theatrical School in Wrocław. In 1991 it has moved to Wolimierz and since that time it has functioned as rural wandering theatre of puppets.

The theatre gave performances in all Poland, it visited many countries in Europe (Finland«89,«90, France«90 Festival Avignon«93, Spain Seville Expo«92, Romania«94, Germany 91-96). Huge puppets, moving machines, playing instalations, creatures, people and four elements take part in performances played mainly on meadows and streets.

Music is played alive by the orchestra and actors. The theatre cooperates with „Kinior Sky Orkiestra” - group from Kielce.

„Invite me to the table”. Taking part: the theatre Clinic Of Puppets from Wolimierz, Kinior Sky Orkiestra from Kielce by Włodzimierz Kiniorski and also an artist Dariusz Miliński from Poznań.

The performance is inspired by Dariusz Miliński«s painting and scenography which partly grows on the audience eyes.

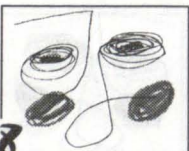
Charmed into being figures crawled out into the third dimension. There is a starveling with a few metres long spoon, there is a Man with a hump house and also the third one - with a sack of sins on his back. Their life, meeting with the world of White Children _ Angels, coming true of their dreams, poetry and its meeting with reality are the contents of the performance.

Whereas in Gorlitz, the theatre Clinic Of Puppets will present the performance called „Poem about the sun and the moon”.

It is a colorful story about: a woman and a man, jing and jang, the sun and the moon, the dark and the light side of life and about a dragon...

„Zaproszenie mnie do stołu”
„Ladet mich zum Tisch ein” „Invite me to the table”

Teatr KTO

(Polska) Pierwszym spektaklem teatru KTO był „Ogród Rozkoszy” w reż. Adolfa Weltschka. Od 1985 r. grupa uprawia również teatr uliczny. Doświadczenia sceniczne, a także uliczne eksperymenty wykształciły specyficzny język tego teatru, którego tworzywem są: ciało aktora, głos, ruch, muzyka, a w bardzo ograniczonym wymiarze słowo. Teatr KTO stylem pracy i repertuarem nawiązuje do tradycji średniowiecznego teatru jarmarcznego, wędrownego, kuglarskiego. Wszystko to sprawia, że spektakle teatru są spontaniczne i gorąco przyjmowane przez różnego typu widownię. Teatralne archetypy i emocjonalny charakter widowisk skutecznie zlikwidowały barierę nieporozumienia między Teatrem KTO a widzami, zarówno tymi z małych miast i miasteczek, jak i tymi z sal renomowanych festiwali teatralnych.

(...) „Zapach czasu” to impresja teatralna odwołująca się do dzieciństwa twórcy - ale inspirowana też dziełami Zegadłowicza, Marqueza, Hugo Klauza. Spektakl ma jednak wymowę uniwersalną - bez słów opowiada o dzieciństwie, dorastaniu, strachu, okrucieństwie, wojnie, miłości. To nostalgiczne widowisko z cudowną muzyką Czajkowskiego, dobrze skonstruowane, pełne dynamizmu i ruchu - rozgrywa się na przestrzeni koła o średnicy 40 m (...).

Reżyserem spektaklu i autorem scenariusza jest Jerzy Zoń.

(Polen) Das erste Spektakel der Theatergruppe KTO war „Der Garten der Vergnügen” vom Regisseur Adolf Wetschka. Seit 1985 beschäftigte sich die Gruppe auch mit dem Straßentheater. Die Szenenerfahrung und die Straßensexperimente haben eine spezifische Sprache dieses Theaters geformt, das mit Körper, Stimme, Bewegung der Schauspieler und mit Musik aber nur im geringen Ausmaß mit dem Wort arbeitet. Theater KTO knüpft in seinem Still und seiner Arbeit an das mittelalterliche Wander- und Gauklertheater an. Das alles verursacht, daß seine Vorstellungen spontan und mit Beifall vom Publikum angenommen werden. Theatralische Archäotypen und der emotionale Charakter der Vorstellungen lösen erfolgreich die Mißverständnisbarriere zwischen Theater KTO und dem Publikum auf, das sowohl aus kleinen Städten und Städtchen als auch aus anerkannten Straßenfestivals stammt.

„Düfte der Zeit” ist eine Theaterimpression, die die Kindheit des Autors betrifft, sie wird aber auch von Werken von Zegadłowicz, Marquez,

„Zapach czasu” - „Düfte der Zeit” - „Scent of time”

Hugo Klaus inspiriert. Das Spektakel hat auch Universalausssprache - ohne Worte erzählt es von Kindheit, Angst, Grausamkeit, Krieg und Liebe. Das ist eine nostalgische Vorstellung mit Musik von Czajkowski, gut vorbereitet, mit viel Bewegung. Alles spielt sich im Raum eines Kreises mit Durchmesser von 40 Meter ab.

(Poland) The first performance of KTO Theatre entitled „The Garden of Pleasure” was directed by Adolf Weltschek. Since 1985 the theatre has produced several street performances. Traditional stage experience together with street theatre experiments constituted a specific language of the theatre, where the meaning is expressed by actor's body, voice, movement, but also music and occasionally a few words. KTO Theatre derives its work style and repertoire from the tradition of medieval wandering troupes. Due to all the-

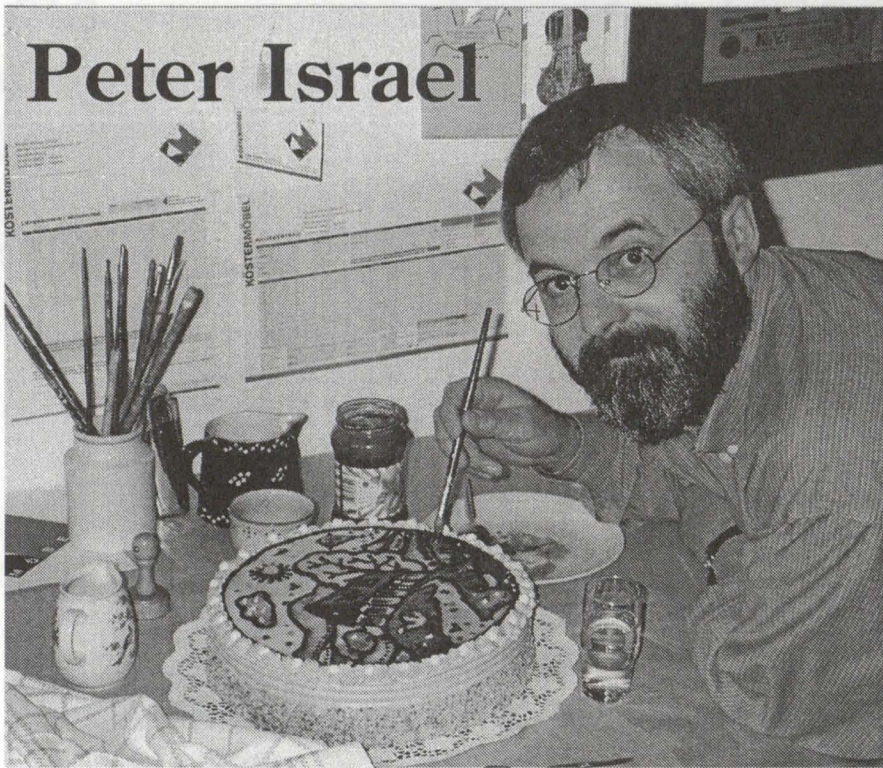
se factors the theatre's performances win a spontaneous and warm applause from all kinds of audience. Theatrical archetypes and emotional character of the performances break all possible barriers between the group and spectators, both in little towns and in large festival halls.

(...) „Scent of time” is a theatrical impression recalling to the creator's childhood - by also inspired by works of Zegadłowicz, Marquez, Hugo Klaus.

However the performance has universal meaning - without words tell about childhood, growing up, fear, cruelty, war, love. It is a nostalgic performance with miraculous music by Czajkowski, well constructed full of dynamics and movement - it takes place in space of a circle which has 40 m diameter. The author and director of this performance is Jerzy Zoń.

Peter Israel

Urodził się w 1951 r. w Ebersbach, a dorastał w Neugersdorf w Saksonii. W latach 1972-77 studiował w Wyższej Szkole Grafiki i Grafiki Książkowej w Lipsku, otrzymał dyplom tej uczelni.

Od 1977 r. zajmował się głównie grafiką. W 1991 r. odbył praktykę w Barmag AG w Remscheid, a od 1996 r. prowadził warsztaty graficzne dla młodzieży.

Jego twórczość to przede wszystkim reklama kulturalna i gospodarcza, instrukcje i prace graficzne dla różnych wydawnictw, typografia.

Liczne jego prace można było oglądać na wystawach okolicznościowych i fachowych w Berlinie, Dreźnie, Paryżu, Warszawie, Raleigh, Friederiksharn oraz na wystawach indywidualnych: Wydawnictwo Społeczeństwo i Świat w Berlinie, Galeria Hannsler w Monachium, Galeria De Musze w Brügge.

Prace Petera Israela (exlibrisy, plakaty, Collagen - wolna grafika) - znajdują się m.in. w Muzeum Gutenberg w Mainz, Musée de la Publicite w Paryżu.

Peter Israel jest autorem plakatu do XVI MFTU.

Peter Israel ist 1951 in Ebersbach geboren, in Neugersdorf in Sachsen aufgewachsen. Von 1972 bis 1977 studierte er an der Hochschule für Grafik und Buchkunst in Leipzig, wo er das Diplom erhielt. Ab 1977 ist er vor allem als freiberuflicher Grafikdesigner tätig. 1991 machte er ein Praktikum in der Barmag AG in Remscheid und ab 1996 beschäftigte er sich außerdem mit Workshops im Grafikdesign-Bereich für Jugendliche. Seine Arbeitsschwerpunkte bilden vor allem Kultur- und Wirtschaftswerbung, Illustrationen, Typographie und Arbeiten für verschiedene Verlage. Seine zahlreiche Arbeiten konnte man auf Fachausstellungen in Berlin, Brünn, Dresden, Paris, Warschau, Raleigh und Frederikshavn sehen und auf den Personalausstellungen von Verlag Volk und Welt in Berlin, in der Galerie Hannsler in München und der Galerie De Musye in Brügge. Die Arbeiten von Peter Israel (Exlibris, Plakate, Collagen) befinden sich unter anderem in Gutenberg-Museum in Mainz, Musée de la publicite in Paris. Peter Israel ist auch Autor des Plakates für das XVI Internationale Straßentheaterfestival.

Peter Israel was born in 1951 in Ebersbach and he grew up in Neugersdorf in Saxonia. In years 1972-77 he studied at the Institute of Graphics and Book Graphics in Lipsk and got a diploma of this academy.

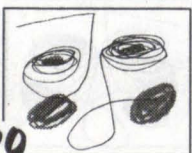
Since 1977 he has taken up mainly with graphic art. In 1991 he did the training course in Barmag AG in Kemscheid and since 1996 he conducted graphic workshops for youth.

His creativity, it is mainly cultural and economical advertisment, illustrations and graphic works for different publishing institutions.

His numerous works could be seen on many occasional exhibitions in Berlin, Drezno, Paryż, Warszawa, Raleigh, Friederiksharm and other individual exhibitions like: Publishing, Society and World in Berlin, Gallery Hannsler in Monachium, Gallery De Musze in Brügge.

Works of Peter Israel (ex-libris, posters, collague, free graphic art) can be seen, among other things, in Museum of Gutenberg in Mainz, Musée de la Pablicite« in Paris.

Peter Israel is the author of the poster for the XVI International Festival of Street Theatres.

Program XVI Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Ulicznych

1 lipca - środa

- godz. 18.00 - „Ptasia Parada” Teatr Gry i Ludzie, Biały Klaun
na placu Ratuszowym
- godz. 19.00 - Uroczyste otwarcie MFTU
w nowym amfiteatrze na placu Ratuszowym
- godz. 19.20 - „Trzech” Teatr im. Cypriana Norwida (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 20.30 - „Corrida” - Biały Klaun (Ukraina)
na placu Ratuszowym
- godz. 22.00 - „Hello Mister Jo”
La Compagnie Jo Bithume (Francja)
na parkingu przy PKS

2 lipca - czwartek

- godz. 16.00 - „Le Cinematophone” Oposito (Francja)
na placu Ratuszowym
- godz. 17.00 - „Meduza” Camaleo (Hiszpania)
okolice placu Ratuszowego
- godz. 19.00 - „Svatbičky” Studio Dům (Czechy)
na placu Ratuszowym
- godz. 20.30 - „Misja” Teatr Strefa Ciszy (Polska)
okolice placu Ratuszowego
- godz. 21.30 - „Tempesta” Teatro Nucleo (Włochy)
na parkingu przy hotelu „JELENIA GÓRA”

3 lipca - piątek

- godz. 16.00 - „Le Cinematophone” Oposito (Francja)
ul. 1 Maja
- godz. 17.00 - „Wodewil Miejski” Teatr Strefa Ciszy (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 19.00 - „Charlie Pomywaczem” Teatr Na Bruku (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 21.00 - „Meduza” Camaleo (Hiszpania)
okolice placu Ratuszowego

4 lipca - sobota

- godz. 16.00 - „Camilla” Theater Rue Piétonne (Francja)
na placu Ratuszowym
- godz. 17.00 - „Legendy Zamku Chojnik”
Państwowy Teatr Animacji (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 18.00 - „Camilla” Theater Rue Piétonne (Francja)
- godz. 19.00 - „Svatbičky” - Studio Dům (Czechy)
na placu Ratuszowym
- godz. 21.00 - „Bolero” Teatr Gry i Ludzie (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 22.00 - „Equinox Terminal” Antagon (Niemcy)
na parkingu przy PKS

5 lipca - niedziela

- godz. 17.00 - „Comedy Kids” Georgo Peugot (Niemcy)
na placu Ratuszowym
- godz. 18.00 - „Clown Meet Sax” Georgo Peugot (Niemcy)
na placu Ratuszowym
- godz. 19.00 - „Fotograf”
Teatr Na Bruku (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 21.00 - „Zaproście mnie do stołu”
Teatr Klinika Lalek (Polska)
na placu Ratuszowym
- godz. 22.00 - „Zapach Czasu” Teatr KTO (Polska)
na parkingu przy hotelu „JELENIA GÓRA”
- zamknięcie MFTU**

Landskron Jazztage 29.-31.05.1998

28. Schlesisches Musikfest Görlitz/Zgorzelec 11.-14.06.1998

Straßentheaterfestival Görlitz/Jelenia Góra 02.-04.07.1998

Altstadtfest 11.-13.09.1998

Straßentheater: Untermarkt - Brüderstraße - Obermarkt

Donnerstag, 02.07.1998

19.00 Uhr Theater Rue Piétonne (Frankreich/Schweiz) Strich weg „Camilla“
20.00 Uhr Biały Klaun (Ukraine) „Corrida“
21.15 Uhr Theater Rue Piétonne (Frankreich/Schweiz) „Der Kontrabaß“
22.00 Uhr Teatr Klinika Lalek (Polen) „Ladet mich zum Tisch ein“

Freitag, 03.07.1998

18.00 Uhr Theater Rue Piétonne (Frankreich/Schweiz) „Der Kontrabaß“
18.30 Uhr Państwowy Teatr Animacji (Polen) „Die Herren von Schloß Heinek“
20.00 Uhr Theater Rue Piétonne (Frankreich/Schweiz) „Das Besuch“
21.30 Uhr Teatro Nucleo (Italien) „Tempesta“
22.45 Uhr Antagon (Deutschland) „Equinox Terminal - die letzte Reise“

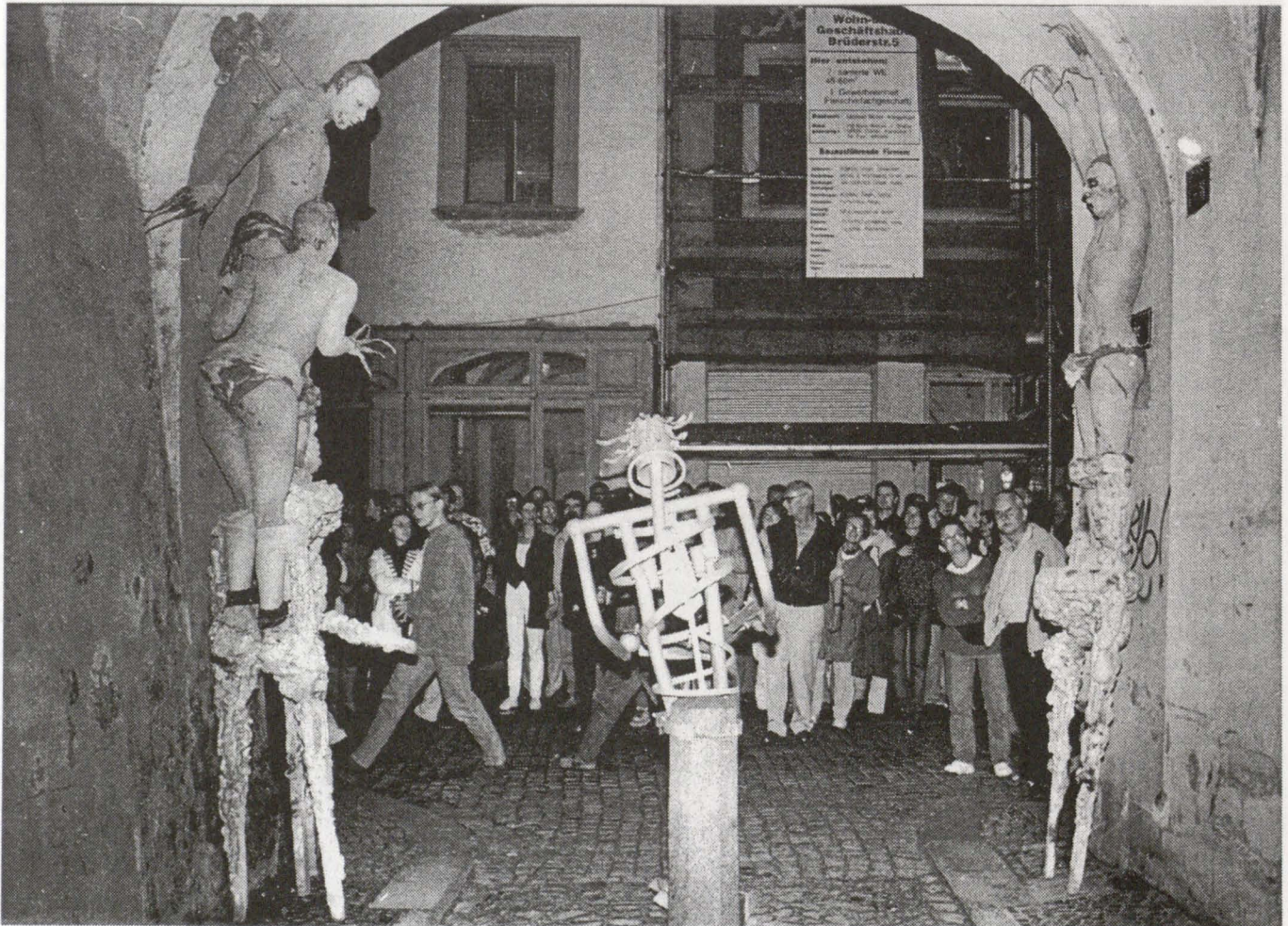
Sonnabend, 04.07.1998

18.00 Uhr Georgo Peugeot (USA/Deutschland) „Comedy Kids“
19.10 Uhr OPOSITO (Frankreich) „La Cinematophone“
20.00 Uhr Georgo Peugeot (USA/Deutschland) „Clown meets Sax“
21.30 Uhr Teatr KTO (Polen) „The fragrance of time“

Änderungen vorbehalten

Wir danken der Kulturstiftung des Freistaates Sachsen, dem Auswärtigen Amt Bonn und allen anderen Spendern und Sponsoren aus unserer Stadt.

Veranstalter: Stadt Görlitz - Kulturamt

Görlitz '97

Komitet Organizacyjny Festiwalu

Jelenia Góra

Dyrektor Festiwalu

Dyrektor Organizacyjny Festiwalu

Kierownik Biura Festiwalowego

Kierownik Zespołu Technicznego

Kierownik Zespołu Gospodarczego

Księgowa Festiwalu

Kierownik Zespołu Wydawniczego

✓ Kierownik Zespołu Realizacji

- Grzegorz Mrówczyński

- Marcin Podworski

- Irena Kornacka

- Ryszard Pałac

- Józef Plichta

- Joanna Kędzierska

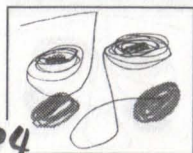
- Zofia Mrówczyńska

- Lidia Ostrowska

Görlitz

Stadt Görlitz - Kulturamt

IP XIV-III

090000

Łączność zapewnia

Plus
GSM

Dział Sprzedaży Bezpośredniej Oddział Wrocław

Dzięki ZETO Festiwal w Internecie
Centrum Przemysłowo-Usługowe ZETO sp. z o.o.

ul. Powstańców Wlkp. 28, 58-500 Jelenia Góra, tel. 75 281 13, fax 75 269 22
e-mail: marketing@cpu-zeto.com.pl <http://www.cpu-zeto.com.pl/teatryul>

KOWARY

1854

Elektrownia Turów

 KOMFORT

HEROS

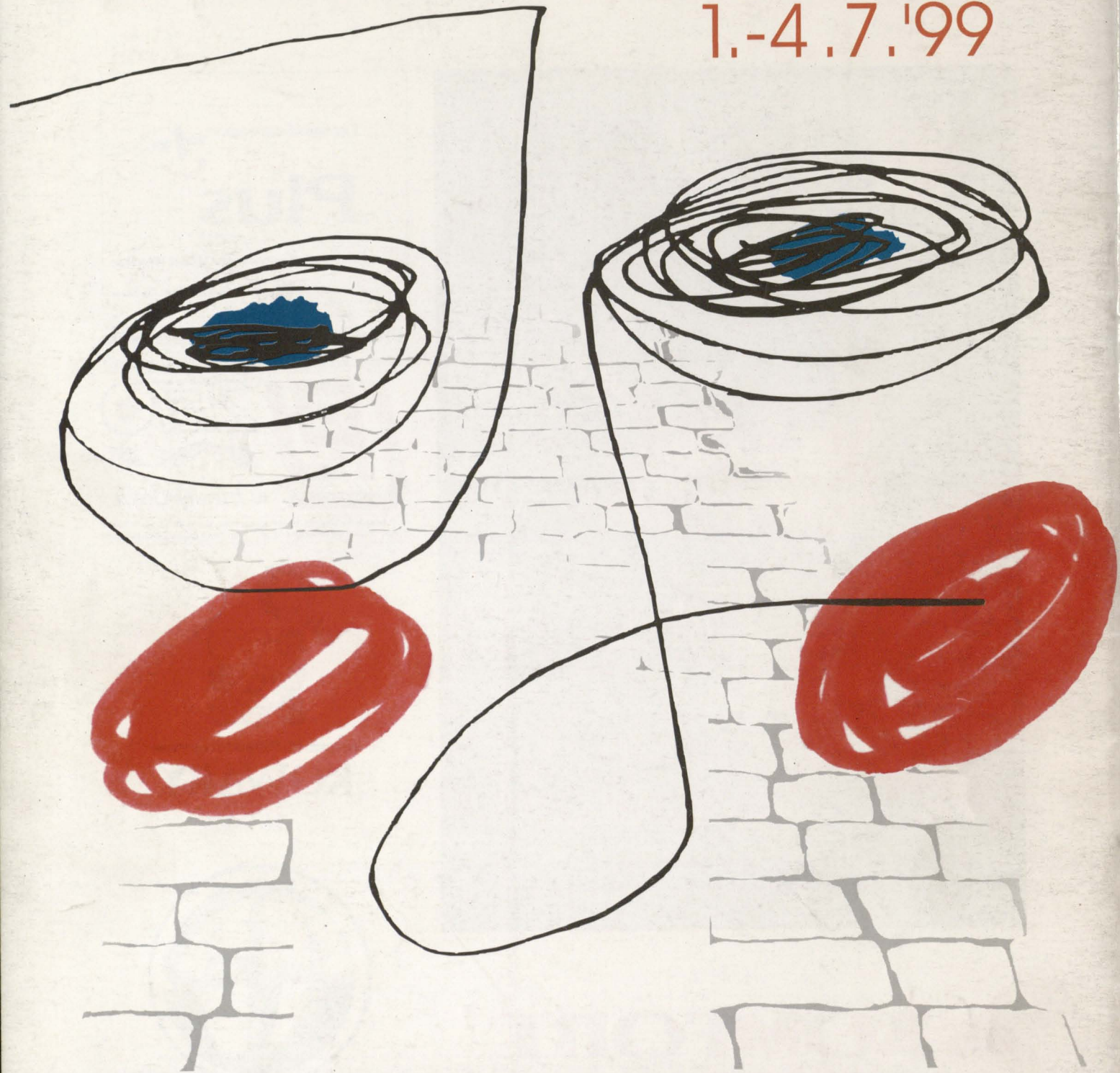
BANKOWE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ I REASEKURACJI S.A.

JBC 49504

17. MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRU ULICZNEGO
17. INTERNATIONAL STREET THEATRE FESTIVAL
17. INTERNATIONALES STRASSENTHEATERFESTIVAL

1.-4.7.'99

J E L E N I A

G Ö R A

G Ö R L I T Z